

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: wzornictwo

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Wyższa Szkoła Umiejętności Społecznych w Poznaniu

Data przeprowadzenia wizytacji: 13-14 listopada 2020 r.

Warszawa, 2020

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	21
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	27
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	31
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	34
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	36
Zalecenia	41
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	41
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	43
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	45
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	46

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Urszula Ślusarczyk, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Marek Średniawa, członek PKA
2. dr hab. Alicja Snoch-Pawłowska, ekspert PKA
3. Robert Krzyszczak, ekspert PKA – reprezentant pracodawców
4. Ewelina Szczęsna, ekspert PKA – reprezentant studentów
5. Filip Bielec, sekretarz zespołu oceniającego PKA

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku wzornictwo prowadzonym w Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych w Poznaniu (zwanej dalej WSUS) została przeprowadzona z inicjatywy PKA w ramach harmonogramu prac określonych na rok akademicki 2019/2020. Komisja po raz drugi oceniała jakość kształcenia na tym kierunku w ramach oceny programowej – poprzednia ocena, zakończona wydaniem oceny pozytywnej, odbyła się w roku 2007. W 2013 roku Wydział Artystyczny WSUS poddany był ocenie instytucjonalnej, zakończonej również wydaniem oceny pozytywnej.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej PKA. Ze względu na stan pandemii COVID-19, wizytacja przeprowadzona została zdalnie z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych. Raport zespołu oceniającego (ZO) został opracowany na podstawie informacji uzyskanych z: raportu samooceny, zintegrowanego systemu informacji o nauce i szkolnictwie wyższym POL-on, stron internetowych WSUS, a także na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych, przeglądu infrastruktury dydaktycznej, jak również wideorozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni, pracownikami i studentami ocenianego kierunku oraz przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Uczelnia nie przedstawiła w wymaganych procedurą terminach niezbędnej do oceny dokumentacji, w tym: uchwał Senatu WSUS, kompletnych programów studiów oraz list uczestników zaplanowanych w harmonogramie spotkań. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano uwagi i zalecenia, o których Przewodnicząca ZO oraz współpracujący z nią eksperci poinformowali Władze WSUS na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	wzornictwo	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I i II stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	studia I stopnia: 6 semestrów, 212 ECTS studia II stopnia: 4 semestry, 131 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	studia I stopnia: 600 godzin, 28 ECTS studia II stopnia: 300 godzin, 10 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	studia I stopnia: studia II stopnia: 1. grafika użytkowa 1.grafika użytkowa 2. projektowanie 2.projektowanie biżuterii biżuterii 3. projektowanie 3.projektowanie produktu produktu 4. witraż 4.witraż 5. projektowanie 5.projektowanie ubioru wnętrz 6.projektowanie ubioru	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	studia I stopnia: licencjat studia II stopnia: magister sztuki	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	studia I st.: 18 studia II st.: 4	studia I st.: 24 studia II st.: 27
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	studia I st.: 3076 (spec. 1) 3226 (spec. 2-4) 3436 (spec. 5) studia II st.: 1458 (spec. 1-5) 1518 (spec. 6)	studia I st.: 1816 (spec. 1) 1888 (spec. 2-4) 2032 (spec. 5) studia II st.: 859 (spec. 1-5) 913 (spec. 6)
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	studia I st.: 103 (spec. 1) 111 (spec. 2-4) 115 (spec. 5) studia II st.: 50 (spec. 1-5) 48 (spec. 6)	studia I st.: 103 (spec. 1) 111 (spec. 2-4) 115 (spec. 5) studia II st.: 50 (spec. 1-5) 48 (spec. 6)
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	studia I st.: 133 (spec. 1) 135 (spec. 2-4) 138 (spec. 5) studia II st.: 102	studia I st.: 133 (spec. 1) 135 (spec. 2-4) 138 (spec. 5) studia II st.: 102

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	studia I st.: 27 studia II st.: 19	studia I st.: 27 studia II st.: 19
---	---------------------------------------	---------------------------------------

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Nazwa kierunku – wzornictwo – sugeruje, że celem Uczelni prowadzącej oceniany kierunek jest kształcenie projektantów wzornictwa. Opisanym w raporcie samooceny celem kształcenia na ocenianym kierunku jest przygotowanie absolwentów do działalności zawodowej – projektowej i artystycznej. Założono, że uzyskane wykształcenie powinno zapewnić absolwentom konkurencyjność na rynku oraz możliwość aktywnego uczestniczenia w życiu artystycznym. Koncepcja kształcenia zakłada silne powiązanie umiejętności praktycznych z rozwojem wrażliwości artystycznej i wiedzy teoretycznej. W raporcie samooceny wskazano dwie zasadnicze cechy kształcenia na ocenianym kierunku, są nimi wieloaspektowość oraz komplementarność. Powyższe założenia są zgodne z opublikowaną na stronie Uczelni strategią, która zawiera między innymi następujący zapis: „W ramach obszaru Kształcenia dokładamy wszelkich starań, by proponowane przez nas kierunki studiów i specjalności odpowiadały wyzwaniom współczesności, a zarazem wraz z jej dynamiką ewoluowały nie przestając stanowić praktycznej propozycji na konkretny czas”.

Uczelnia nie sformułowała polityki jakości. Nie można przeprowadzić analizy zgodności celów i koncepcji kształcenia z przyjętą przez Uczelnię polityką jakości.

ZO PKA nie odkrył funkcjonujących w ramach działania Uczelni mechanizmów, pozwalających na rzeczywisty udział interesariuszy zewnętrznych oraz studentów w kształtowaniu koncepcji i celów kształcenia na ocenianym kierunku. Nie odkrył również przekonujących dowodów na to, że cele i koncepcja kształcenia powstały w porozumieniu z interesariuszami zewnętrznymi. Interesariusze zewnętrzni mają bieżący wpływ na realizowane treści programowe w ramach poszczególnych pracowni, co nie jest równoważne z wpływem na koncepcję i cele kształcenia.

Koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, do której kierunek wzornictwo prowadzony przez WSUS w Poznaniu został przyporządkowany. Absolwenci ocenianego kierunku z założenia mają stanowić kadrę dla przemysłów kreatywnych oraz prowadzić działalność artystyczną w zakresie szeroko rozumianego projektowania. Twórcy programu studiów, chcąc osiągnąć wskazany powyżej cel, zaproponowali kształcenie w ramach różnorodnych specjalności. Na studiach I stopnia prowadzone są specjalności: *grafika użytkowa, projektowanie biżuterii, projektowanie produktu, projektowanie ubioru, witraż*. Na studiach II stopnia: *grafika użytkowa, projektowanie biżuterii, projektowanie produktu, projektowanie ubioru, witraż oraz projektowanie wnętrz*.

Nazwa ocenianego kierunku – wzornictwo – odnosi się do tradycyjnie ukształtowanej i wyodrębnionej projektowej subdyscypliny artystycznej. W ramach projektowania wzornictwa wypracowana została metodyka charakterystyczna i specyficzna dla tego obszaru twórczej działalności człowieka. Metodyka ta jest odmienna od metodyk pokrewnych subdyscyplin projektowych i znacznie odmienna od metodyk pozostałych subdyscyplin artystycznych z zakresu sztuk plastycznych. W części z zaproponowanych specjalności, prowadzonych na ocenianym

kierunku, wykorzystuje się metodykę wypracowaną w ramach wzornictwa. Są to przede wszystkim *projektowanie produktu*, *projektowanie ubioru* oraz częściowo *projektowanie biżuterii*. Natomiast specjalność *grafika użytkowa* wykorzystuje metodykę grafiki, subdyscypliny artystycznej z zakresu nieprojektowych sztuk plastycznych. Specjalność *witraż* wykorzystuje metodykę malarstwa, subdyscypliny artystycznej z zakresu nieprojektowych sztuk plastycznych. Specjalność *projektowanie wnętrz* wykorzystuje metodykę architektury wnętrz, subdyscypliny artystycznej z zakresu projektowych sztuk plastycznych.

Podsumowując, koncepcje i cele kształcenia ocenianego kierunku mieszczą się w zakresie dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, nie mieszczą się natomiast w subdyscyplinie artystycznej wzornictwo, od której kierunek przyjął nazwę. Wprowadzenie szeregu specjalności wywodzących się z innych subdyscyplin artystycznych niż wzornictwo powoduje, że koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku jest niespójna.

Wzornictwo odgrywa coraz większą rolę w budowaniu gospodarki opartej na wiedzy. Współcześnie wzornictwo stanowi ważny element przemysłów kreatywnych. Od projektanta wzornictwa wymaga się nie tylko umiejętności kształtowania formy wyrobów produkowanych przemysłowo, ale również umiejętności systemowego zarządzania wzornictwem (w tym również udziału w działaniach analitycznych i wdrożeniowych) w złożonej grze gospodarczej współczesnego świata. Wymaga się również umiejętności definiowania postaci produktów nie będących wyrobami i produktów hybrydowych (produkt plus usługa). To są główne kierunki zmian współczesnego wzornictwa. Cele i koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku w żaden sposób nie uwzględniają tych zmian oraz współczesnych wyzwań stawianych przed projektantami wzornictwa.

Efekty uczenia się zawarte w raporcie samooceny nie zawierają odniesień do charakterystyk drugiego stopnia dla kwalifikacji na poziomie 6. i 7. Polskiej Ramy Kwalifikacji. ZO PKA, w trakcie wizytacji, po wyartykułowaniu takiej prośby, otrzymał dokument zawierający efekty uczenia się z odniesieniami do charakterystyk drugiego stopnia dla kwalifikacji na poziomie 6. i 7. Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kierunkowe efekty uczenia się zdefiniowane dla ocenianego kierunku są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem praktycznym. Na podstawie dostarczonych dokumentów można stwierdzić, że dla studiów na poziomie I stopnia sformułowano 8 efektów w zakresie wiedzy (2 z 8 efektów zostały opatrzone tym samym symbolem KW_W06), 11 efektów w zakresie umiejętności oraz 6 efektów w zakresie kompetencji społecznych. Dla studiów na poziomie II stopnia sformułowano 5 efektów w zakresie wiedzy, 10 efektów w zakresie umiejętności (efekty nie są numerowane po kolei, nie użyto symbolu KW2_U08 oraz symbolu KW2_U011. Po efekcie KW2_U07 następuje efekt KW_U09, a po KW2_U010 – KW2_U012) oraz 6 efektów w zakresie kompetencji społecznych. Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją kształcenia zakładającą przygotowanie do niesprecyzowanej działalności projektowej i artystycznej. Równocześnie efekty uczenia się nie są zgodne z aktualnym stanem wiedzy, potrzebami oraz praktyką uprawiania zawodu projektanta wzornictwa.

Kierunkowe efekty uczenia się nie są specyficzne dla kierunku kształcącego projektantów wzornictwa. Nie zdefiniowano efektów odnoszących się do wiedzy z zakresu metodyki pracy projektowej w zakresie wzornictwa, metod i technik używanych w trakcie realizacji procesu projektowego specyficznego dla wzornictwa. Brak efektów określających umiejętność projektowania. Analizując

kierunkowe efekty uczenia się w zakresie umiejętności nie można dowiedzieć się, co i w jakim zakresie absolwent studiów na poziomach I i II, będzie potrafił zaprojektować.

Zdefiniowane dla kierunku efekty uczenia się nie są zgodne z właściwym poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji. Sformułowania opisujące efekty uczenia się nie odnoszą się do wymaganego charakterystykami drugiego stopnia zakresu i głębi oraz kontekstu wiedzy dla poziomów 6. i 7. Polskiej Ramy Kwalifikacji. W zakresie umiejętności nie opisują również złożoności i nietypowości problemów jakie powinni formułować i rozwiązywać absolwenci. Żaden z efektów uczenia się dotyczących wiedzy nie odnosi się do zaawansowanej wiedzy z jakiegokolwiek zakresu. Żaden z efektów uczenia się nie odnosi się do umiejętności rozwiązywania złożonych problemów – dla studiów na poziomie I stopnia – oraz do formułowania i rozwiązywania złożonych problemów – dla studiów na poziomie II stopnia.

Analizę efektów uczenia się przypisanych do przedmiotów w znacznej mierze utrudnia lub uniemożliwia kilka faktów. Uczelnia nie dołączyła do raportu samoceny programu studiów spełniającego wymagania zawarte w art. 67 ust. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.) oraz w rozdziale 2. rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861, z późn. zm.). Zamiast programu studiów do raportu samooceny dołączono plan studiów. Na prośbę ZO PKA przedstawiciele Uczelni przekazali dodatkowo zbiór sylabusów. Zbiór był niekompletny, nie obejmował wszystkich przedmiotów uwzględnionych w planie studiów. Był stale uzupełniany w trakcie trwania wizytacji. Ostatecznie uzyskany zbiór sylabusów jest nieuporządkowany, zawiera sylabusy zarówno przedmiotów realizowanych w ramach ocenianego kierunku studiów jak i innego prowadzonego w Uczelni kierunku – architektury wnętrz. Część sylabusów odnosi się do przedmiotów z obu kierunków. Zbiór sylabusów jest niekompletny. Brak m.in. sylabusów przedmiotów: *konstrukcja, techniki realizacyjne, wybrane zagadnienia z historii ubioru, struktury tekstylne, rysunek projektowy, materiałoznawstwo*.

Kierunkowe efekty uczenia się uwzględniają umiejętności komunikowania się w języku obcym. Opis efektów umożliwia ich osiągnięcie pod warunkiem zapewnienia odpowiednich treści i metod kształcenia oraz weryfikacji, których program studiów II stopnia nie uwzględnia.

Nie wszystkie efekty uczenia się, zdefiniowane dla poszczególnych przedmiotów, są sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji. W sylabusach nie wskazano powiązań pomiędzy zdefiniowanymi dla przedmiotów efektami uczenia się i kryteriami, i metodami oceny osiągania zamierzonych efektów uczenia się. Przykłady efektów uczenia się sformułowanych w sposób niepozwalający na stworzenie ich systemu weryfikacji:

- Przedmiot *malarstwo*, studia I stopnia, efekt K_W01: „rozumienie relacji między teorią a praktyką w odniesieniu do doświadczeń malarskich”. W sylabusie nie opisano metody weryfikacji osiągnięcia tego efektu. Efekt został opisany w niezrozumiały sposób.
- Przedmiot *fotografia produktu*, studia I stopnia, efekt K_W01: „ma podstawową wiedzę dotyczącą realizacji prac artystycznych związanych ze studiowanym kierunkiem i specjalnością, potrafi łączyć zdobytą wiedzę i umiejętności warsztatowe z pokrewnymi dyscyplinami projektowania”. W sylabusie nie opisano metody weryfikacji osiągnięcia tego efektu. Efekt został opisany bez odniesienia do treści programowych przedmiotu. Opis jest zbyt ogólny, nie można zaproponować sensownego systemu weryfikacji osiągnięcia tego efektu w ramach przedmiotu.

- Przedmiot *rysunek*, studia II stopnia, efekt K_U01: „umiejętność formułowania koncepcji artystycznych oraz wyboru i użycia środków realizacji tych koncepcji”. W sylabusie nie opisano metody weryfikacji osiągnięcia tego efektu. Opis jest zbyt ogólny, nie można zaproponować sensownego systemu weryfikacji osiągnięcia tego efektu w ramach przedmiotu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium niespełnione.

Uzasadnienie

W wyniku przeprowadzonych analiz zespół oceniający PKA zdiagnozował następujące błędy i nieprawidłowości przesądzające o ocenie kryterium:

1. Koncepcja kształcenia jest zgodna ze strategią uczelni i mieści się w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Nie jest zgodna natomiast z tradycyjnie ukształtowaną i wyodrębnioną projektową subdyscypliną artystyczną, jaką jest wzornictwo.
2. Cele kształcenia i koncepcja kształcenia nie uwzględniają współcześnie stawianych przed projektantami wzornictwa wymogów wynikających z roli, jaką projektant wzornictwa pełni w systemie gospodarki opartej na wiedzy.
3. Cele i koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku nie zostały określone we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. W szczególności z przedstawicielami grupy zawodowej projektantów wzornictwa oraz przedsiębiorstw wykorzystujących współpracę z projektantami wzornictwa w procesie wdrażania nowych produktów.
4. Kierunkowe efekty uczenia się, zdefiniowane dla ocenianego kierunku są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, i równocześnie są niezgodne z aktualnym stanem wiedzy, potrzebami oraz praktyką uprawiania zawodu projektanta wzornictwa.
5. Zdefiniowane dla kierunku efekty uczenia się nie są zgodne z 6. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, dla studiów na poziomie I stopnia oraz z 7. poziomem Polskiej Ramy kwalifikacji dla studiów na poziomie II stopnia. Sformułowania opisujące efekty uczenia się nie odnoszą się do wymaganego charakterystykami drugiego stopnia zakresu i głębi oraz kontekstu wiedzy dla odpowiednich poziomów. W zakresie umiejętności nie opisują również złożoności i nietypowości problemów jaki powinni formułować i rozwiązywać absolwenci.
6. Kierunkowe efekty uczenia się nie są specyficzne dla kierunku kształcącego projektantów wzornictwa. Brak efektów określających umiejętność projektowania. Nie zdefiniowano efektów uczenia się odnoszących się do wiedzy z zakresu metodyki pracy projektowej w zakresie wzornictwa, metod i technik używanych w trakcie realizacji procesu projektowego specyficznego dla wzornictwa.
7. Na studiach na poziomie II stopnia Uczelnia nie zapewnia osiągnięcia i weryfikacji osiągnięcia, efektów uczenia się w zakresie nauki języka obcego.
8. Brak kompletnego programu studiów, niekompletne informacje dotyczące efektów uczenia się zdefiniowanych dla poszczególnych przedmiotów, niekompletne informacje dotyczące systemu weryfikacji zakładanych dla przedmiotów efektów uczenia się oraz przykłady niezrozumiałe sformułowanych efektów uczenia się. Wszystko powyższe uniemożliwia stwierdzenie tego, że efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia i sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe, w przypadkach przedmiotów, dla których zostały zdefiniowane, są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają wiedzę i jej zastosowania w zakresie dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Równocześnie, treści programowe w niewielkim stopniu są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i praktyki w obszarach działalności zawodowej i artystycznej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku wzornictwo. Brak na przykład treści programowych związanych z metodyką projektowania wzornictwa, z wykorzystaniem zróżnicowanych modeli w procesie projektowym, z wykorzystaniem możliwości technologicznych w zakresie wspomagania procesu projektowania i szybkiego prototypowania. Brak również treści programowych związanych z rolą wzornictwa w gospodarce opartej o wiedzę.

Brak specyficznych treści związanych z kształceniem kompetencji wymaganych do uprawiania zawodu projektanta wzornictwa wynika z przyjętej koncepcji kształcenia, oraz z tego, że nie zdefiniowano właściwych i adekwatnych do nazwy kierunku efektów uczenia się.

Analiza treści programowych jest utrudniona ze względu na brak kompletnego programu studiów. Te, które można przeanalizować, opisane są w dostępnych sylabusach. Na podstawie analizy niekompletnego materiału można stwierdzić, że część treści programowych opracowanych dla wybranych zajęć jest dla nich specyficzna i zapewnia uzyskanie przedmiotowych efektów uczenia się. W przypadku niektórych sylabusów treści programowe zostały opisane w sposób uniemożliwiający ich powiązanie z efektami uczenia się. Zamiast treści programowych przywołano w nich tematy prac projektowych oraz ich ekspresyjny opis. Przykłady nieprawidłowo zdefiniowanych treści programowych:

- Przedmiot *projektowanie biżuterii*, studia I stopnia, treść programowa o symbolu TP5: „Percepcja natury – przejawy obiektywności przyrody mają charakter strukturalny. Strukturalność ta objawia się jako różnorodność zjawiskowa. 2 elementy biżuteryjne. Każda rzecz posiada swoją swoistość – indywidualizm. Materiał i technika dowolna”. Opis nie zawiera treści programowych.
- Przedmiot *projektowanie produktu*, studia I stopnia, treść programowa o symbolu TP1: „Śniadanie na trawie komplet mebli, sztućców, aranżacja artystyczna określonej przestrzeni, którą definiuje spotkanie towarzyskie”. Opis nie zawiera treści programowych.

Takie, niepoprawne, opisanie treści programowych, za pomocą podania tematów prac projektowych lub ćwiczeń projektowych, a nie zagadnień, które będą poruszane i rozwiązywane w trakcie zajęć,

powoduje, że osoba prowadząca zajęcia, wydająca w kolejnych latach zadania projektowe o innych tematach robi to niezgodnie z treściami programowymi zdefiniowanymi w sylabusie. Przykładem mogą być hospitowane zajęcia z przedmiotu *reżyseria barwy i przestrzeni*. Dla przedmiotu został opracowany sylabus, a w nim zostały w miejscu treści programowych podane tematy ćwiczeń projektowych. W bieżącym roku akademickim osoba prowadząca zajęcia poleciła studentom realizację ćwiczeń o odmiennych tematach niż te, zapisane w sylabusie. Ten i inne przykłady mogą świadczyć o tym, że elementy programu studiów, w tym na przykład treści sylabusów, nie służą do porządkowania, analizowania i zarządzania procesem kształcenia na ocenianym kierunku. Są traktowane jako konieczna do stworzenia dokumentacja. Wynika z tego również, że studenci nie przywiązują wagi do zapisów znajdujących się w sylabusach.

Powyżej podano przykłady nieprawidłowo opisanych treści programowych. Ponadto przedstawiona dokumentacja nie zawiera treści programowych przedmiotów: *konstrukcja, techniki realizacyjne, wybrane zagadnienia z historii ubioru, struktury tekstylne, rysunek projektowy, materiałoznawstwo*. Należy zatem stwierdzić, że treści programowe nie są kompleksowe, ponieważ nie zawierają niezbędnych treści umożliwiających osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

Praktyka zawodowa i plener nie zostały uwzględnione w planie studiów. Dla pełniejszej analizy zostaną uwzględnione w obliczeniach czasu trwania studiów oraz nakładu pracy studentów.

Podstawę planu studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na poziomie I stopnia dla poszczególnych specjalności stanowi plan studiów specjalności *grafika użytkowa*. W planie studiów innych specjalności dodano kolejne przedmioty. W przypadku specjalności *projektowanie biżuterii, projektowanie produktu i witraż* dodano przedmioty *rysunek projektowy* i *materiałoznawstwo*. W przypadku specjalności *projektowanie ubioru* dodano przedmioty: *materiałoznawstwo, konstrukcja, techniki realizacji, wybrane zagadnienia z historii ubioru, struktury tekstylne*.

Studia stacjonarne i niestacjonarne na poziomie I stopnia trwają 6 semestrów. Liczba godzin zajęć jest zależna od specjalności. Na studiach stacjonarnych – w przypadku *grafiki użytkowej* wynosi 3076 godzin zorganizowanych przez Uczelnię, w przypadku *projektowania biżuterii, projektowania produktu i witrażu* wynosi 3226 godzin, a w przypadku *projektowania ubioru* wynosi 3436 godzin. Na studiach niestacjonarnych – w przypadku *grafiki użytkowej* wynosi 1816 godzin, w przypadku *projektowania biżuterii, projektowania produktu i witrażu* wynosi 1888 godzin, a w przypadku *projektowania ubioru* wynosi 2032 godzin.

W przypadku wszystkich specjalności zadeklarowany w raporcie samooceny nakład pracy studenta konieczny do ukończenia studiów wynosi 180 punktów ECTS. Nakład pracy obliczony na podstawie dostarczonych planów studiów wynosi 181 punktów ECTS. Praktyka i plener nie zostały uwzględnione w planie studiów. Rzeczywisty nakład pracy z praktyką (10 punktów ECTS do roku akademickiego 2017/2018 oraz 28 punktów ECTS od roku 2018/2019) oraz plenerem (1 punkt ECTS) wynosił 191 punktów ECTS do roku 2018/2019, a zgodnie z aktualnym planem studiów jest to 219 punktów ECTS. Zakładany nakład pracy studenta określony przywołaną liczbą punktów ECTS jest za duży w przypadku studiów trwających 6 semestrów.

Nakład pracy konieczny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przypisanych do pracowni dyplomowych różni się dla poszczególnych specjalności. W przypadku *grafiki użytkowej* jest to 48

punktów ECTS, w przypadku *projektowania biżuterii, projektowania produktu i witrażu* są to 44 punkty ECTS, natomiast w przypadku *projektowania ubioru* są to 34 punkty ECTS. Różnica ta nie jest uzasadniona zdefiniowanymi dla poszczególnych pracowni efektami uczenia się. Analiza zrealizowanych w poszczególnych pracowniach prac dyplomowych oraz etapowych również nie wskazuje na konieczność zróżnicowania nakładu pracy studentów do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Prawdopodobnie rzeczywisty nakład pracy studentów w tym przypadku został nieprawidłowo oszacowany. Biorąc pod uwagę konieczne do osiągnięcia efekty uczenia się w pracowniach dyplomowych najrealniejsze jest oszacowanie nakładu pracy studenta na poziomie 44 punktów ECTS.

Pracownia dyplomowa może zostać wybrana jako pracownia dodatkowa w przypadku innych specjalności. W przypadku wybrania pracowni dyplomowej jako pracowni dodatkowej, w przeciwieństwie do wybrania jej jako pracowni dyplomowej, twórcy programu nie przewidzieli zróżnicowania nakładu pracy studenta koniecznego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się w zależności od wybranej pracowni.

Na studiach stacjonarnych nakład pracy studentów w przypadku części zajęć został nieprawidłowo oszacowany. Nieprawidłowe oszacowanie polega na tym, że zajęciom zaplanowanym w wymiarze 30 godzin lub 60 godzin przyporządkowano odpowiednio 1 lub 2 punkty ECTS. Cały przewidziany nakład pracy studentów dotyczy tylko udziału w zajęciach. Nie przewidziano tego, że student część czasu musi poświęcić na pracę własną, na czytanie obowiązkowej literatury, na przygotowanie się do zaliczenia lub egzaminu. Przykładami takich zajęć w programie stacjonarnych studiów I stopnia są: *liternictwo i podstawy typografii, materiałoznawstwo, rysunek projektowy, wprowadzenie do graficznych technik komputerowych, język angielski*. Studenci w takich przypadkach z założenia nie mogą osiągnąć zakładanych efektów uczenia się w oszacowanym czasie. Analiza prac etapowych wskazuje na to, że studenci osiągają zakładane przedmiotowe efekty uczenia się. Oznacza to, że nieprawidłowo oszacowano nakład pracy studentów. W rzeczywistości jest on większy niż założono.

Innym przypadkiem jest nieprawidłowość polegająca na oszacowaniu pracy studenta, niezbędnej do uzyskania zakładanych dla przedmiotu efektów uczenia się, w godzinach i przypisaniu obliczonemu obciążeniu nieprawidłowej liczby punktów ECTS. Na przykład w sylabusie przedmiotu *malarstwo* oszacowano nakład pracy studenta na 240 godzin. To obciążenie zostało wyrażone liczbą 4 punktów ECTS (co stanowi średnie obciążenie od 100 do 120 godzin).

W przypadku przedmiotu *grafika użytkowa*, w sylabusie zamiast szacunku dotyczącego nakładu pracy studenta znalazła się informacja: „Nie można zdefiniować. Kontakt z każdym studentem determinuje indywidualne strategie”. Pomimo tego podano liczbę punktów ECTS przypisaną do tego przedmiotu. Nie wiadomo na jakiej podstawie przypisano konkretną liczbę punktów.

Studia stacjonarne i niestacjonarne na poziomie II stopnia trwają 4 semestry. Liczba godzin zajęć jest zależna od specjalności. Na studiach stacjonarnych – w przypadku *projektowania ubioru* wynosi 1518 godzin zorganizowanych przez Uczelnię, a w przypadku pozostałych specjalności wynosi 1458 godzin. Na studiach niestacjonarnych – w przypadku *projektowania ubioru* wynosi 913 godzin, a w przypadku pozostałych specjalności wynosi 859 godzin.

W przypadku wszystkich specjalności zadeklarowany w raporcie samooceny nakład pracy studenta konieczny do ukończenia studiów wynosi 120 punktów ECTS. Praktyka i plener nie zostały uwzględnione w planie studiów. Rzeczywisty nakład pracy z praktyką (10 punktów ECTS) oraz plenerem (1 punkt ECTS) wynosi 131 punktów ECTS.

Podobnie jak w przypadku studiów na poziomie I stopnia, nakład pracy konieczny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przypisanych do pracowni dyplomowych różni się dla poszczególnych specjalności. W przypadku *projektowania ubioru* są to 42 punkty ECTS, w przypadku pozostałych specjalności jest to 45 punktów ECTS. Różnica ta nie jest uzasadniona zdefiniowanymi dla poszczególnych pracowni efektami uczenia się. Prawdopodobnie rzeczywisty nakład pracy studentów w tym przypadku został nieprawidłowo oszacowany. Pracownia dyplomowa może zostać wybrana jako pracownia dodatkowa w przypadku innych specjalności. W przypadku wybrania pracowni dyplomowej jako pracowni dodatkowej, twórcy programu nie przewidzieli zróżnicowania nakładu pracy studenta koniecznego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się w zależności od wybranej pracowni.

W przypadku studiów na poziomie I stopnia ocenianego kierunku, zadeklarowana liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich jest różna w zależności od specjalności. W przypadku *grafiki użytkowej* wynosi 103 punkty ECTS, w przypadku *projektowania biżuterii projektowania produktu i witrażu* wynosi 111 punktów ECTS, w przypadku *projektowania ubioru* wynosi 115 punktów ECTS. Jest to odpowiednio 47%, 51% oraz 53% ogółu punktów ECTS (z uwzględnieniem praktyk). W przypadku studiów stacjonarnych na poziomie I stopnia w specjalności *grafika użytkowa* nie został spełniony warunek określony w art. 63 ust. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ mniej niż połowa ogólnej liczby punktów ECTS przypisana jest do zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów. W przypadku pozostałych specjalności ponad połowa punktów ECTS jest uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów.

W przypadku studiów na poziomie II stopnia ocenianego kierunku, zadeklarowana liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich jest różna w zależności od specjalności. W przypadku *projektowania ubioru* wynosi 50 punktów ECTS, w przypadku pozostałych specjalności wynosi 48 punktów ECTS. Stanowi to odpowiednio 38% i 37% ogółu punktów ECTS. Studia stacjonarne na poziomie II stopnia ocenianego kierunku nie spełniają wymogów zawartych w art. 63 ust. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ mniej niż połowa punktów ECTS objętych programem studiów jest uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów.

Sekwencja zajęć na ocenianym kierunku w obu formach i na obu poziomach studiów została ułożona prawidłowo. Na ocenianym kierunku przyjęto trzy formy prowadzonych zajęć: wykłady, ćwiczenia i konwersatoria. Liczba godzin zajęć w formie ćwiczeń przeważa nad liczbą godzin zajęć w formie wykładów. Ich wzajemne proporcje umożliwiają osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Wyjątkiem są zajęcia prowadzone w ramach pracowni dyplomowych. Przyjętą formą zajęć w tym przypadku jest konwersatorium. Taka forma zajęć nie umożliwia osiągnięcia zakładanych dla pracowni dyplomowych efektów uczenia się. Osiąganie przedmiotowych efektów uczenia się uzyskiwane jest na drodze realizacji zadań projektowych i ćwiczeń projektowych. Analiza prac

dypłomowych wskazuje na to, że efekty uczenia się zakładane dla zajęć prowadzonych w ramach pracowni projektowych są osiągame. Oznacza to, że zajęcia te są realizowane w innej formie niż konwersatorium. Dodatkowo, jeśli pracownia dyplomowa zostanie wybrana przez studentów innych specjalności jako pracownia dodatkowa, to zajęcia z tymi studentami odbywające się w tym samym czasie co zajęcia ze studentami, którzy wybrali pracownię jako dyplomową, prowadzone są w formie ćwiczeń.

Student w trakcie procesu rekrutacji, zarówno na studia I stopnia, jak i na studia II stopnia dokonuje wyboru specjalności i co się z tym wiąże, pracowni dyplomowej. Po dokonaniu tego wyboru student uczestniczy w zajęciach według planu określonego dla danej specjalności. Jedynymi możliwościami wyboru zajęć, w przypadku każdej specjalności, jest wybór dwóch, na studiach na poziomie I stopnia lub jednej, na studiach na poziomie II stopnia, pracowni dodatkowych. Student studiujący na ocenianym kierunku na określonej specjalności, nie ma możliwości wyboru innych zajęć. W przypadku studiów na poziomie I stopnia łączna liczba punktów ECTS przyporządkowanych zajęciom do wyboru wynosi 27, co stanowi 12% liczby punktów ogółem. W przypadku studiów na poziomie II stopnia jest to odpowiednio 19 punktów ECTS, co stanowi 14% liczby punktów ogółem. Program studiów ocenianego kierunku nie spełnia warunku określonego w par. 3 ust. 3 rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów, dotyczącego możliwości wyboru zajęć przez studenta, którym przypisano nie mniej niż 30% punktów ECTS z ogólnej liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie. Student ocenianego kierunku nie ma możliwości elastycznego kształtowania ścieżki kształcenia w wymaganym zakresie.

Liczba punktów ECTS przypisanych zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne jest różna w zależności od specjalności. Na studiach na poziomie I stopnia – w przypadku *grafiki użytkowej* są to 133 punkty ECTS, w przypadku *projektowania biżuterii*, *projektowania produktu* i *witrażu* jest to 135 punktów ECTS, natomiast w przypadku *projektowania ubioru* jest to 138 punktów ECTS. Co wynosi odpowiednio 61%, 62% oraz 63% punktów ECTS ogółem. Na studiach na poziomie II stopnia – w przypadku wszystkich specjalności są to 102 punkty ECTS, co stanowi 78% z ogólnej liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie. Spełniony zatem został warunek określony w par. 3 ust. 5 pkt. 1 rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów.

Na studiach prowadzonych na ocenianym kierunku na poziomie I stopnia przewidziano zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka angielskiego. Założony nakład pracy studenta oraz dobór treści programowych nie umożliwiają osiągnięcie wymaganych Polską Ramą Kwalifikacji kompetencji językowych na poziomie B2. Na studiach prowadzonych na poziomie II stopnia nie przewidziano zajęć poświęconych kształceniu w zakresie znajomości języka obcego. Studenci studiów II stopnia nie mogą osiągnąć założonych dla kierunku efektów uczenia się w zakresie znajomości języka obcego wymaganych w Polskiej Ramie Kwalifikacji.

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student uzyskuje w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych na ocenianym kierunku studiów wynosi 25 punktów ECTS w przypadku studiów na poziomie I stopnia i 9 punktów ECTS w przypadku studiów na poziomie II stopnia. Spełniony zatem został warunek określony w par. 3 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów.

Program studiów z założenia nie obejmuje zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. W analizowanych sylabusach w punkcie „informacje o przewidywanej możliwości wykorzystania e-learningu” znajdują się adnotacje o treści: „nie przewiduje się”. Sytuacja związana z pandemią COVID-19 spowodowała, że część zajęć w określonym czasie musi odbywać się zdalnie. Ze względu na sytuację epidemiologiczną, nie można stwierdzić, jak długo i w jakim zakresie zajęcia będą odbywały się zdalnie. Podstawową i zakładaną formą kształcenia dla zajęć ocenianego kierunku są zajęcia bezpośrednie, prowadzone w siedzibie Uczelni.

Metody kształcenia wykorzystywane w trakcie zajęć na ocenianym kierunku nie zostały opisane w raporcie samooceny, nie zostały również opisane w sylabusach przedmiotów. Można je analizować tylko na podstawie odbytych hospitacji. W znacznej większości dominują metody zajęć praktycznych i konwencjonalne wykłady. W pracowniach projektowych lub prowadzących ćwiczenia projektowe dominujące są indywidualne konsultacje. Wykorzystywane metody nie są zbyt różnorodne, ale pozwalają studentom na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.

W trakcie wizytacji nie zidentyfikowano szerokiego spektrum używanych metod dydaktycznych, szczególnie tych, uwzględniających najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej. W trakcie zajęć zaobserwowano wykorzystanie podstawowych środków i narzędzi dydaktycznych. Rzutnik, ekran lub monitor wielkoformatowy, tablica, stanowiska komputerowe wyposażone we właściwe oprogramowanie, sztalugi, kompozycje martwych natur. Same środki jak i ich wykorzystanie nie wykraczały poza podstawowy standard. Były właściwie wykorzystane.

Czynnikiem stymulującym studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się są wspomniane wcześniej, odbywające się z udziałem całej grupy studentów, indywidualne konsultacje dotyczące powstających prac w pracowniach artystycznych, rysunku, malarstwa i rzeźby oraz zadań i ćwiczeń projektowych w pracowniach projektowych. Bezpośredni kontakt z nauczycielem, dyskusja, obrona swoich tez projektowych lub interpretacyjnych zachęca do samodzielności w podejmowaniu decyzji projektowych oraz aktywnej realizacji procesów twórczych. Jest to specyficzny sposób realizacji kształcenia na kierunkach artystycznych i jest on stosowany na ocenianym kierunku. Pewnym ograniczeniem tego sposobu jest, zaobserwowane w trakcie hospitowanych zajęć, przesunięcie środka ciężkości z prezentacji postępu prac i dyskusji z udziałem całej grupy studentów na indywidualne konsultacje studenta z nauczycielem akademickim.

Indywidualna praca ze studentem nad realizacją jego pracy artystycznej lub projektowej umożliwia dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Dotyczy to zajęć realizowanych w ramach pracowni artystycznych i projektowych. Nie zaobserwowano analogicznych mechanizmów w przypadku innych zajęć.

Zajęcia zapewniające przygotowanie do uprawiania działalności artystycznej i zawodowej na ocenianym kierunku to te zajęcia, które odbywają się w ramach pracowni projektowych. Ze względu na możliwość wykorzystania w trakcie zajęć odpowiedniego wyposażenia technicznego studenci mogą, w trakcie realizacji prac artystycznych i projektowych, stosować właściwe dla danych subdyscyplin artystycznych metody i narzędzia. Realizacja prac artystycznych i projektowych, stanowiących prace etapowe oraz prace dyplomowe, wymaga wykonywania czynności praktycznych.

Zapewnienie odpowiedniego zaplecza technicznego umożliwia pełne wykorzystanie metody praktycznej w procesie kształcenia.

Najpełniej jest to realizowane w trakcie zajęć w ramach pracowni biżuterii, witrażu i ubioru. Wykorzystanie w tych pracowniach praktycznej metody kształcenia jest w pełni możliwe ze względu na zaplecze techniczne tych pracowni. Studenci realizujący prace etapowe i dyplomowe w tych pracowniach robią to w warunkach zbliżonych do warunków w jakich można uprawiać działalność zawodową. Do realizacji prac mogą używać tych samych narzędzi, które stosowane są w twórczej pracy w zakresie projektowania ubioru, biżuterii i witrażu. W przypadku pozostałych pracowni, ze względu na brak zaplecza technicznego, nie można w pełni rozwinąć skutecznych, praktycznych metod kształcenia.

Przyjęte metody kształcenia w przypadku zajęć mających na celu opanowanie języka angielskiego na studiach na poziomie I stopnia umożliwiłyby osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, gdyby przyjęto właściwe treści programowe i prawidłowo oszacowano nakład ich pracy. W przypadku studiów na poziomie II stopnia nie są prowadzone zajęcia mające na celu uzyskanie kompetencji językowych.

Metody i techniki kształcenia na odległość, są stosowane w realizacji zajęć na ocenianym kierunku w sposób wymuszony istniejącą sytuacją pandemiczną. Wykorzystywane są doraźnie i pomocniczo, uzupełniając metody związane z bezpośrednim kontaktem nauczyciela akademickiego ze studentami.

W ramach programu studiów na ocenianym kierunku realizowane są obowiązkowe praktyki zawodowe. Efekty uczenia się dla praktyk zostały opisane w kartach przedmiotu i odniesione do efektów kierunkowych, jednakże wersja karty przedmiotu dla studiów I stopnia, przedstawiona ZO PKA w trakcie wizytowania kierunku różni się w istotny sposób od dokumentu załączonego do raportu samooceny na etapie wcześniejszym. Oba wydania dokumentu odnoszą się do programu praktyk obowiązującego od roku 2018/2019, nie oznaczono jednak w żaden sposób wersji dokumentu ani daty wprowadzenia do obiegu. Brak jest również podstawy formalnej, z której wynikałyby wprowadzone zmiany. Dla potrzeb analizy przejęto jako obowiązującą wersję załączoną jako ostatnią. W zakresie poprawności efektów przedmiotowych dla praktyk na studiach I stopnia analiza wykazała niewłaściwe odniesienie efektów przedmiotowych K_W01 i K_W02 do efektu kierunkowego KW_W07, gdyż są one odpowiednie bardziej dla jednego z dwóch efektów kierunkowych oznaczonych tym samym symbolem KW_W06. Z wymienionych przyczyn pełna weryfikacja zgodności efektów uczenia się dla praktyk z efektami kierunkowymi nie była możliwa. Nie było też możliwe potwierdzenie czy zestaw i opis efektów dla praktyk na studiach I stopnia był poprawny w pozostałych latach objętych bieżącą oceną kierunku, ponieważ jednostka nie przedłożyła programów studiów ani programu praktyk obowiązujących przed rokiem akademickim 2018/2019. Dla praktyk na studiach II stopnia efekty uczenia się nie zostały w ogóle określone w żadnym z dokumentów zatwierdzonych w jednostce. Jest to rażące uchybienie, uniemożliwiające kształcenia na praktykach zgodnie z wymogami wynikającymi z ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ z zapisu art. 67 ust. 5 wynika pośrednio, że praktyki zawodowe podlegają takim samym wymogom jak pozostałe przedmioty, a zatem powinny zostać do nich przypisane przedmiotowe efekty uczenia się, na studiach I i II stopnia.

Treści dla praktyk zostały opisane poprawnie dla studiów I stopnia i można je uznać za właściwe dla osiągnięcia założonych efektów uczenia się, z zastrzeżeniem wykazanych wcześniej nieprawidłowości dotyczących samych efektów. W programie praktyk dla II poziomu studiów powtórzono taki sam zestaw treści i metod kształcenia jak na I poziomie studiów. Zważywszy, że progres w zakresie efektów uczenia się na II stopniu studiów powinien być wspierany przez realizację poszerzonego lub nowego zakresu treści i metod, należy uznać, że program praktyk takiego progresu nie uwzględnia. Praktyki nie zostały umieszczone w planie studiów (dotyczy to I i II stopnia), co stanowi rażące uchybienie, gdyż uniemożliwia zapewnienie właściwej sekwencji efektów i treści przypisanych do praktyk i pozostałych przedmiotów. Uchybienie to ma charakter systemowy, gdyż zostało w jednostce formalnie dopuszczone zapisem § 2 Regulaminu studenckich staży i praktyk zawodowych z dn. 22 maja 2020 r. Wymiar praktyk, określony w aktualnej wersji Regulaminu studenckich staży i praktyk zawodowych, wynoszący 6 miesięcy (780 godzin) dla studiów I stopnia i 3 miesiące (390 godzin) dla studiów II stopnia jest prawidłowy. Dla studiów I stopnia określono właściwie nakład pracy studenta na praktykach wyrażony liczbą punktów ECTS, przyporządkowując 28 punktów, natomiast dla studiów II stopnia ta liczba jest zaniżona i wynosi 10 (powinno być od 13 do 15 punktów). Informacja dotycząca liczby punktów ECTS dla studiów II stopnia została podana jedynie w planie studiów zamieszczonym na portalu BIP uczelni. Żadna z wersji kart przedmiotu dla praktyk nie zawiera kompletu informacji, dotyczących programu i klarownych wymagań stawianych studentowi. Karty przedmiotów dla praktyk nie są też w otwarty sposób udostępnione studentom, ani dołączone do Regulaminu staży i praktyk studenckich.

W skład dokumentacji obowiązującej studenta do zaliczenia praktyki wchodzi karta podsumowania praktyki (wypełniana przez osobę odpowiedzialną za praktyki ze strony pracodawcy) oraz tygodniowa/miesięczna karta praktyki, stanowiąca odpowiednik dziennika praktyk). W karcie podsumowania praktyki przewidziano rubryki dla oceny pracy studenta, w założeniu odnoszącej się do efektów uczenia się przewidzianych w programie praktyki. Przyjęty sposób dokumentacji praktyk na kierunku wzornictwo spełnia podstawowe wymogi, jednakże ograniczenie dokumentacji prowadzonej przez studenta jedynie do prostego zapisywania wykonywanych czynności daje możliwości jedynie ograniczonej weryfikacji efektów uczenia się. Zapisy dokonywane przez studentów w kartach przebiegu praktyki nie były dokonywane w sposób porównywalny co do poziomu szczegółowości. Ponadto na podstawie zbadanych w czasie wizytacji kompletów dokumentacji ZO PKA ustalił, że opisowe oceny pracy studentów dokonywane przez pracodawców, nie były dokonywane w sposób ujednolicony i brakowało w nich odniesienia do poszczególnych efektów uczenia się, nie był też oceniany stopień ich osiągnięcia. Praktyki nie były oceniane według skali ocen takiej, jak dla pozostałych przedmiotów, studenci otrzymywali jedynie zaliczenie, a jedynym warunkiem było złożenie kompletu dokumentacji. Oznacza to, że pomimo przyjęcia właściwego schematu dokumentacji, ocena pracy studenta na praktykach była dokonywana jedynie w ograniczonym zakresie. Występujące nieprawidłowości wskazują, że interesariusze nie otrzymywali klarownych wytycznych w zakresie metod i kryteriów oceny praktyk. Warto odnotować, że w przypadku praktyk zrealizowanych dla grupy studentów I stopnia w ramach staży dofinansowanych z Funduszy UE (POWER), przyjęto wzory dokumentów i zasady ich wypełniania, dzięki którym możliwa była dużo bardziej obiektywna i kompleksowa ocena pracy studenta. Po zakończeniu projektu stażowego nie wdrożono jednak tych dobrych wzorców dla wszystkich praktyk.

Organizacja praktyk w jednostce została ujęta w ramy formalne w postaci Regulaminu staży i praktyk zawodowych, jednakże w wielu kwestiach uregulowania te są niejasne lub nie w pełni zgodne z obowiązującym stanem prawnym. Zgodnie §5, §13 i §14 Regulaminu nadzór administracyjny i dydaktyczno-merytoryczny nad praktykami jest sprawowany przez Biuro Karier i Praktyk (BKIP) przy współpracy z kierunkowymi ekspertami ds. praktyk. Nie został jednak rozgraniczony zakres kompetencji poszczególnych osób, nie określono też wymogów dla wyżej wspomnianych ekspertów, ani trybu ich powoływania. Należy przy tym zauważyć, że BKIP nie jest jednostką dydaktyczną, zatem przyznanie jej uprawnień do merytorycznej weryfikacji efektów uczenia się i dokonywania wpisu zaliczenia praktyk w indeksie jest nieprawidłowe. Takiej weryfikacji, potwierdzonej wpisem do indeksu powinien dokonywać nauczyciel akademicki, o odpowiednich kwalifikacjach. ZO PKA ustalił ponadto, że przynajmniej w części przypadków praktyki były zaliczane wyłącznie na podstawie weryfikacji poprawności formalnej dokumentów przez BKIP, natomiast nie była prowadzona właściwa weryfikacja merytoryczna. Co więcej, w części przypadków studenci musieli we własnym zakresie wymagać od pracodawców, aby zakres zadań realizowanych na praktyce był merytorycznie zgodny z kierunkiem studiów. W treści Regulaminu jedynie bardzo ogólnie określono wymogi dotyczące miejsc odbywania praktyk, nie określono wymogów w zakresie kwalifikacji osób ze strony pracodawcy sprawujących nadzór na pracą studenta. Wydział Artystyczny nie zapewnia studentom odpowiedniej ilości miejsc na praktykach, zgodnie z Regulaminem obowiązek wyszukiwania odpowiednich miejsc na praktyki został przerzucony na studentów, a jedynie w uzasadnionych przypadkach BKIP ma obowiązek wspomagać studenta w tym procesie (nie określono jednak, co rozumiane jest jako „uzasadniony przypadek”). Jest to znaczące uchybienie, gdyż z zapisu art. 67, ust. 5 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wynika również obowiązek zapewnienia miejsc odbywania praktyk przez jednostkę prowadzącą kierunek. BKIP zatwierdza wprawdzie miejsca praktyk wyszukane przez studentów, jednakże nawet samo poszukiwanie odpowiedniego pracodawcy student jest zmuszony prowadzić w oparciu o niejasne kryterium ogólnej zgodności profilu działalności pracodawcy z kierunkiem studiów. W Regulaminie przewidziano możliwość hospitacji miejsc odbywania praktyk przez BKIP, zarówno przed rozpoczęciem praktyki, jak i w jej trakcie, jednak według ustaleń ZO PKA tego typu działania nadzorcze były prowadzone w bardzo ograniczonym zakresie. BKIP nie weryfikowało też miejsc odbywania praktyk pod względem jakości infrastruktury zapewnianej studentom, co również nie jest podejściem właściwym.

ZO PKA zbadał również kwestię możliwości zaliczania praktyk studenckich na podstawie działalności zawodowej studentów. Możliwość taka została przewidziana w Regulaminie staży i praktyk studenckich, jednakże jednostka nie wdrożyła odpowiednich procedur umożliwiających weryfikację i ocenę efektów uczenia się przy takim trybie zaliczenia. Procedury załączone w dokumentacji przedstawionej przez jednostkę w trakcie oceny nie spełniają wytycznych zawartych w Stanowisku interpretacyjnym nr 4/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dn. 2 lipca 2020 r., nie zapewniają też innego, ekwiwalentnie skutecznego sposobu weryfikowania efektów uczenia się. Wprawdzie władze Wydziału Artystycznego deklarowały, że w ostatnich latach żaden ze studentów nie wnioskował o zaliczenie praktyk na podstawie działalności zawodowej lub wolontariatu, jednakże już samo oferowanie studentom takiej możliwości wymaga zapewnienia odpowiednich procedur.

Proces kształcenia na praktykach nie był do tej pory poddawany sformalizowanej ewaluacji, nie był też opiniowany przez studentów i pracodawców. Zmiany w procesie kształcenia na praktykach w roku akademickim 2019/2020 nie zostały zatem poprzedzone gruntowną analizą, uwzględniającą znaczące

zwiększenie wymiaru praktyk i potrzeby wszystkich interesariuszy. Dopiero na początku roku akademickiego 2020/2021 wprowadzono ankietę „Badanie oceny organizacji i realizacji praktyk”, która ma być wypełniana przez studentów po zakończeniu praktyki. Pierwsza ewaluacja na podstawie zebranych ankiet ma zostać dokonana po zakończeniu roku akademickiego 2020/2021.

Dla studiów stacjonarnych, zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku, a dla studiów niestacjonarnych – od piątku do niedzieli, w wyznaczonych terminach zjazdów. Studenci ocenianego kierunku uczestniczą w zajęciach razem ze studentami kierunku architektura wnętrz. Zajęcia nie są rozłożone równomiernie w planie dziennym i tygodniowym. Na przykład, w przypadku studiów na poziomie I stopnia dla drugiego roku, w poniedziałek zajęcia trwają 6 godzin z trzygodzienną przerwą. W środę zajęcia trwają 11 godzin z 15 minutową przerwą. Zajęcia w pracowniach dyplomowych nakładają się na zajęcia w innych pracowniach dyplomowych. A ponieważ pracownia dyplomowa może być pracownią dodatkową, może to doprowadzić do tego, że student, który wybrał dwie pracownie, których zajęcia pokrywają się lub częściowo się pokrywają, nie będzie mógł uczestniczyć w tych zajęciach. Ze względu na wskazane nieprawidłowości rozplanowanie zajęć nie umożliwia efektywnego wykorzystania czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

W sylabusach przedmiotów zawartych w planie studiów ocenianego kierunku zawarte są „kalkulacje nakładu pracy studenta”. Nie w każdym przypadku przewidziano w tych kalkulacjach czas przeznaczony na przygotowanie się do przeglądu lub egzaminu i sam udział w przeglądzie na koniec semestru lub w egzaminie. Przykładem mogą być przedmioty: *malarstwo*, *ergonomia z anatomią*, *projektowanie produktu*, *projektowanie wnętrz*.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium niespełnione.

Uzasadnienie

Niezdefiniowanie przez Uczelnię kompletnego programu studiów ocenianego kierunku uniemożliwia przeprowadzenie kompletnej analizy w zakresie kryterium 2. W wyniku przeprowadzonych analiz zespół oceniający PKA zdiagnozował następujące błędy i nieprawidłowości przesądzające o ocenie kryterium:

1. Uczelnia nie opracowała kompletnego programu studiów.
2. Treści programowe w niewielkim stopniu są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i praktyki w obszarach działalności zawodowej i artystycznej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku wzornictwo.
3. Treści programowe nie są kompleksowe i nie są specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i nie zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.
4. Nakład pracy, niezbędny do osiągnięcia przypisanych do zajęć efektów uczenia się, został w przypadku wielu przedmiotów nieprawidłowo oszacowany. Nie można zatem stwierdzić, że nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów został prawidłowo oszacowany. Nakład łączny jest w tym przypadku sumą prawidłowo i nieprawidłowo oszacowanych nakładów pracy określonych dla poszczególnych zajęć.
5. W przypadku studiów stacjonarnych, na poziomie II stopnia oraz w przypadku specjalności grafika użytkowa na studiach stacjonarnych na poziomie I stopnia, liczba punktów ECTS uzyskiwana

- w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów nie spełniają wymogów zawartych w art. 63 ust. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ jest mniejsza niż połowa punktów ECTS objętych programem studiów.
6. Dla zajęć prowadzonych w ramach pracowni dyplomowych przyjęto niewłaściwą formę – konwersatorium. Przyjęta forma zajęć uniemożliwia osiągnięcie zakładanych dla pracowni dyplomowych efektów uczenia się. Ponieważ efekty są osiągane, to należy przyjąć, że zajęcia są realizowane w rzeczywistości w innej formie.
 7. Program studiów ocenianego kierunku nie spełnia warunku określonego w par. 3, ust. 3 rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów, dotyczącego możliwości wyboru przez studenta zajęć, którym przypisano nie mniej niż 30% punktów ECTS z ogólnej liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie.
 8. Na studiach prowadzonych na ocenianym kierunku na poziomie II stopnia nie przewidziano zajęć poświęconych kształceniu w zakresie znajomości języka obcego.
 9. Rozplanowanie zajęć nie umożliwia efektywnego wykorzystania czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.
 10. Pomimo, że jednostka prowadząca oceniany kierunek wprowadziła do programu studiów kształcenie na praktykach w wymiarze zgodnym z wymogami art. 67 ust. 5 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, proces kształcenia na praktykach nie spełnia wymagań wynikających ze wskazanego przepisu ustawy. Wydział Artystyczny nie określił w pełni prawidłowo efektów uczenia się dla praktyk na studiach I stopnia, a dla studiów II stopnia nie określił ani efektów uczenia się, ani właściwych treści kształcenia. Nakład pracy studenta wyrażony liczbą punktów ECTS został określony błędnie dla obu poziomów studiów. Karty przedmiotów dla praktyk nie zostały poprawnie opracowane ani udostępnione interesariuszom procesu kształcenia. Praktyki nie zostały umieszczone w planie studiów, co uniemożliwia kontrolę nad właściwą sekwencją efektów uczenia się i treści kształcenia. Istotne informacje dotyczące programu praktyk studenckich, dotyczące m. in. zasad ich organizacji, programu, metod i kryteriów weryfikacji i oceny pracy studenta są niespójne i sformułowane nieprecyzyjnie, ponadto zestaw przyjętych metod nie zapewnia weryfikacji wszystkich efektów uczenia się. Część zapisów Regulaminu staży i praktyk studenckich jest niezgodna z wymogami, jakie wynikają pośrednio z przywołanego zapisu Ustawy, a w szczególności jak wykazano w analizie, nadzór merytoryczny nad praktykami został zorganizowany niewłaściwie. Studenci nie mają zapewnionej odpowiedniej opieki merytorycznej przy realizacji tej formy kształcenia. Jednostka nie zapewnia też stałej puli miejsc odbywania praktyk, przenosząc obowiązek znajdowania tych miejsc na studenta, w dodatku bez udzielenia odpowiedniego wsparcia w takich poszukiwaniach, chociażby przez wyposażenie studentów w precyzyjne kryteria doboru miejsc na praktyki. Działania naprawcze i doskonalące podjęte w zakresie kształcenia na praktykach nie były poprzedzone rzetelną ewaluacją i analizą, ani też usystematyzowaną konsultacją z interesariuszami, przez co mają charakter nieskoordynowany i nieskuteczny.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zgodnie z Regulaminem rekrutacji WSUS, wstęp na studia jest wolny. W regulaminie przewidziano odstępstwo od tej zasady: „Kandydatów na Wydział Artystyczny obowiązuje zachowanie dodatkowych warunków, a ponadto obowiązani są do rozmowy przeprowadzonej przez komisję, na której kandydat prezentuje wybrane przez siebie prace. Skład komisji i terminy rozmów ustala Dziekan Wydziału Artystycznego”.

Proces rekrutacji, zgodnie z ustaleniami, przebiega odmiennie niż opisano to w raporcie samooceny. W latach poprzednich kandydat składał ankietę osobową, wraz z zaznaczonym kierunkiem i specjalnością, list motywacyjny oraz portfolio zawierające samodzielnie wykonane prace. W wyznaczonym przez Dziekana terminie odbywała się rozmowa kwalifikacyjna. Rozmowę przeprowadzała komisja składająca się z 2 lub 3 pracowników dydaktycznych powołanych przez dziekana. Komisja na podstawie „analizy rozmowy i jakości prac” przyjmowała kandydata na studia.

W rekrutacji na rok akademicki 2020/2021, ze względu na wymogi związane z pandemią COVID-19 nie odbyła się rozmowa kwalifikacyjna. Kandydaci przesyłali dokumentację wraz z portfolio w postaci cyfrowej. Dwuosobowa komisja rekrutacyjna, wyznaczona przez dziekana oceniała „list motywacyjny i portfolio, zwracając szczególną uwagę na potencjał i wrażliwość artystyczną kandydata”.

Uczelnia nie opracowała przejrzystych kryteriów kwalifikacji. Nie wiadomo również jaki wpływ na wynik rekrutacji mają poszczególne składowe: ocena listu motywacyjnego, ocena rozmowy, ocena portfolio. Nie określono ich wag w procesie rekrutacji. Nie wiadomo jakie, zdefiniowane warunki musi spełnić kandydat, żeby zakwalifikować się na studia. Brak jasno zdefiniowanych kryteriów nie zapewnia bezstronności i równości szans w procesie rekrutacji. Pozytywnie należy ocenić podjęcie próby stworzenia selektywnego systemu pozwalającego na dokonanie wyboru kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych dla kierunku efektów uczenia się.

Uczelnia nie opracowała i nie przyjęła warunków i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Nie opracowała i nie przyjęła również warunków i procedury uznawania efektów uczenia się w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej. W §11 Regulaminu studiów WSUS znajduje się stwierdzenie, że w przypadku przyjęcia na studia studenta innej szkoły wyższej, Dziekan określa „warunki, termin i sposób uzupełnienia przez studenta zaległości wynikających z różnic planów studiów i programów nauczania, uwzględniając przy tym ilość punktów ECTS przypisanych do poszczególnych przedmiotów”.

ZO PKA rekomenduje opracowanie i wdrożenie szczegółowych warunków i procedur uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej zapewniających

możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania zostały opisane w regulaminie studiów. Na ocenianym kierunku studiów zarówno studenci studiów na poziomie I stopnia jak i II stopnia wykonują pracę dyplomową. Pracę dyplomową studenci wykonują pod kierunkiem nauczyciela akademickiego, posiadającego co najmniej stopień naukowy doktora. Zgodnie z przyjętym trybem rekrutacji student wybiera pracownię dyplomową, a co z tego wynika osobę opiekuna pracy dyplomowej, przed rozpoczęciem studiów. Temat pracy dyplomowej na ocenianym kierunku studiów powinien być ustalony co najmniej pół roku przed planowanym terminem studiów. Uczelnia nie opracowała procedury zatwierdzania tematu pracy dyplomowej. Temat pracy jest ustalany przez studenta w porozumieniu z promotorem. Dziekan powołuje recenzenta pracy dyplomowej. Praca dyplomowa składa się z pracy praktycznej, pisemnej pracy teoretycznej oraz obowiązkowego aneksu. Aneks może obejmować prace malarskie, rysunkowe i rzeźbiarskie.

Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez Dziekana, w terminie wyznaczonym przez Dziekana. Na ocenianym kierunku w skład komisji wchodzi: przewodniczący, opiekun pracy praktycznej, opiekun pracy teoretycznej oraz nauczyciel akademicki prowadzący pracownię, w której powstały prace prezentowane w ramach aneksu. Zgodnie z Regulaminem studiów WSUS i z informacjami zawartymi w raporcie samooceny w skład komisji nie wchodzi recenzent pracy dyplomowej.

Na ostateczny wynik studiów składają się: średnia arytmetyczna ocen z toku studiów z wagą 0,50, łączna ocena pracy praktycznej, teoretycznej i aneksu z wagą 0,25 oraz ocena egzaminu dyplomowego z wagą 0,25.

Przyjęte na ocenianym kierunku zasady i procedury dyplomowania zostały opisane w ogólny sposób. Uczelnia nie opracowała i podała do wiadomości studentów kryteriów jakim musi odpowiadać praca dyplomowa realizowana na poszczególnych specjalnościach. Nie zdefiniowano tego, co powinno być przedmiotem pracy dyplomowej, jaki powinien być jej zakres. Nie zdefiniowano również kryteriów oceny pracy dyplomowej. Nie wiadomo na podstawie jakich kryteriów ocenione zostały, losowo wybrane i opisane w raporcie zespołu oceniającego, prace dyplomowe.

Losowo wybrane cztery prace dyplomowe licencjackie wykazują zgodność tematów z zakresem kierunku wzornictwo oraz poprawnością stosowanych metod. W przypadku losowo wybranych czterech prac dyplomowych magisterskich tematy trzech z nich są niezgodne z zakresem kierunku wzornictwo.

Weryfikacja i ocena osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się na ocenianym kierunku odbywa się w standardowy sposób. Osiągnięcie efektów dotyczących wiedzy weryfikowane jest w trakcie pisemnych i ustnych egzaminów. Osiągnięcie efektów dotyczących umiejętności oraz kompetencji społecznych weryfikowane jest w trakcie prezentacji, wystaw i przeglądów prac artystycznych, w tym projektowych powstających w trakcie realizacji programu studiów. Przyjęte metody umożliwiają równe traktowanie studentów, pozwalają również na adaptację do potrzeb studentów z niepełnosprawnością.

Kompetencje związane z praktyczną realizacją prac artystycznych i projektowych w zakresie wybranej specjalności weryfikowane są w trakcie realizacji pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego.

Tryb i sposób przeprowadzania egzaminów zapewnia bezstronność i przejrzystość procesu weryfikacji. Kryteria oceny, w przypadkach w których zostały zdefiniowane, zapewniają wiarygodność i porównywalność ocen. W przypadku prac dyplomowych nie zdefiniowano kryteriów ich oceny. Nie zapewnia to wiarygodności i porównywalności ocen.

Przyjęte metody weryfikacji umożliwiają również sprawdzenie i ocenę umiejętności językowych na poziomie B2 ESOKJ w przypadku studiów na poziomie I stopnia. Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że wprowadzenie przyjęte metody umożliwiają sprawdzenie i ocenę umiejętności językowych na wymaganym poziomie, ale brak wymagań wstępnych oraz przyjęty nakład pracy studenta i zdefiniowane treści programowe nie zapewniają osiągnięcia tego poziomu przez studentów rozpoczynających naukę języka angielskiego. W przypadku studiów na poziomie II stopnia Uczelnia nie przyjęła metod weryfikacji umożliwiających sprawdzenie i ocenę umiejętności językowych na poziomie B2+ ESOKJ.

W sylabusach przedmiotów określono w niejednorodny sposób stosowane metody weryfikacji osiąganych przedmiotowych efektów uczenia się. W niektórych przypadkach precyzyjnie opisano kryteria pozwalające uzyskać poszczególne oceny przewidziane w regulaminie studiów, powiązano metody weryfikacji z poszczególnymi efektami przedmiotowymi. W przeciwieństwie do tego typu opisów zdarzają się opisy ograniczone do podania ogólnej zasady oceny, niepowiązanej z procesem weryfikacji przyjętych efektów uczenia się. Przykładem nieprawidłowo opisanych kryteriów i metod weryfikacji jest: „Podstawowym i jedynym kryterium oceny jest aktywność, wiarygodność zaangażowania w procesy edukacyjne, chęć szukania nowych języków i formy przekazu w grafice projektowej”.

Uczelnia w okresie epidemii przyjęła hybrydowy tryb kształcenia. W związku z tym nie zmodyfikowano przyjętych metod weryfikacji osiągania efektów uczenia się, zakładając, że z zachowaniem wymaganych wymogów, weryfikacja będzie odbywała się na terenie Uczelni.

ZO PKA rekomenduje opracowanie i zastosowanie jednolitego standardu opisu kryteriów i metod weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się w sylabusach.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zawarte w Regulaminie studiów WSUS są podstawą do zdefiniowania zawartych w sylabusach szczegółowych zasad, które zostały przeanalizowane powyżej. Ogólne zasady określają sposób postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją. Nie zawierają natomiast opisu sposobów zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem. Nie zawierają również zasad przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.

ZO PKA rekomenduje opracowanie sposobów zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem.

Analiza losowo wybranych prac etapowych i dyplomowych wskazuje na to, że nie w każdym przypadku i nie wszystkie zakładane efekty kształcenia, przedmiotowe i kierunkowe są osiągnięte przez

studentów. Przede wszystkim w wielu istniejących sylabusach nie opisano metod weryfikacji zakładanych efektów uczenia się. W związku z tym nie można stwierdzić związku realizacji niektórych prac etapowych z osiągnięciem zakładanych efektów kształcenia, lub można ten związek określić z pewnym prawdopodobieństwem. Zostało to opisane szczegółowo w ocenie losowo wybranych prac etapowych. W przypadku prac dyplomowych magisterskich niezgodność tematyki prac z zakresem kierunku wzornictwo odzwierciedla to, że przyjęte kierunkowe efekty uczenia się nie są specyficzne dla kierunku wzornictwo.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

W wyniku przeprowadzonych analiz zespół oceniający PKA zdiagnozował następujące błędy i nieprawidłowości przesądzające o ocenie kryterium:

1. Uczelnia nie opracowała kompletnych zasad i kryteriów kwalifikacji zapewniających bezstronność i równość szans w procesie rekrutacji. Opis procesu rekrutacji nie zawiera informacji o tym, jakie warunki musi spełnić kandydat, żeby zakwalifikować się na studia i jaką wagę mają poszczególne składowe procesu rekrutacji: ocena listu motywacyjnego, ocena rozmowy, ocena portfolio.
2. Uczelnia nie opracowała szczegółowych warunków i procedur uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni.
3. Przyjęte zasady i procedury dyplomowania w przypadku studiów na poziomie II stopnia nie uwzględniają specyfiki kierunku. Brak kryteriów oceny prac dyplomowych, licencjackich i magisterskich uniemożliwia ocenę poziomu osiągnięcia przez studentów zakładanych dla kierunku efektów uczenia się.
4. Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się zostały poprawnie przyjęte i sformułowane. W przypadku niektórych przedmiotów określono nieprawidłowo lub wcale nie określono szczegółowych metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów uczenia się. W szczególności nie opracowano metod weryfikacji osiągnięcia efektu kierunkowego związanego z efektami uczenia się w zakresie języka obcego na studiach na poziomie II stopnia.
5. W przypadku niektórych analizowanych prac etapowych brak jest związku pomiędzy realizacją pracy a osiągnięciem przez studentów zakładanych efektów uczenia się.
6. Tematyka niektórych z losowo wybranych dyplomowych prac magisterskich jest niezgodna z zakresem kierunku wzornictwo.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się opracowanie i wprowadzenie do praktyki przejrzystych kryteriów kwalifikacji na studia.
2. Zaleca się opracowanie szczegółowych warunków i procedur uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni.

3. Zaleca się opracowanie i stosowanie specyficznych dla kierunku zasad i procedur dyplomowania zapewniających możliwość potwierdzenia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Zasady powinny obejmować między innymi kryteria dotyczące prac dyplomowych oraz ich zakres z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych specjalności. Powinny obejmować również kryteria oceny pracy dyplomowej.
4. Zaleca się opracowanie i wdrożenie szczegółowych metod weryfikacji i osiągnięcia przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się dla wszystkich przedmiotów przewidywanych w programie studiów na ocenianym kierunku.
5. Zaleca się dostosowanie tematyki i zakresu prac etapowych do treści programowych i szczegółowych efektów uczenia się określonych dla przedmiotów.
6. Zaleca się dostosowanie tematyki prac magisterskich do zakresu kierunku wzornictwo.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kadra kierunku wzornictwo w roku akademickim 2020/2021 liczy 32 nauczycieli akademickich: 8 profesorów tytularnych, 5 doktorów habilitowanych, 4 doktorów, 14 magistrów i 1 licencjat. Liczebność kadry jest wystarczająca w stosunku do liczby studentów kierunku.

Dyscypliny naukowe i artystyczne reprezentowane przez kadrę to:

- sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – 25 nauczycieli,
- architektura i urbanistyka – 1 nauczyciel,
- nauki prawne – 2 nauczycieli,
- językoznawstwo – 3 nauczycieli,
- nauki o sztuce – 1 nauczyciel.

Dorobek kadry kierunku, podany przez Uczelnię, jest dostosowany do zakresu kształcenia na kierunku wzornictwo. Kadra posiada odpowiednie kompetencje, dorobek dydaktyczny, naukowy i artystyczny oraz doświadczenie zawodowe na rynku pracy w zakresie prowadzonych zajęć, co stanowi zapewnienie prawidłowej realizacji programu. W przypadku charakterystyk dorobku kilku nauczycieli podano zbyt ogólne opisy osiągnięć bez szczególnego uwzględnienia ostatnich 6 lat, co jednak przy wykazanym szerokim doświadczeniu zawodowym nie stanowi podstawy do uznania dorobku za niewystarczający pod względem dydaktycznym. Czterech nauczycieli jest praktykami realizującymi zamówienia w zakresie witrażu, biżuterii i grafiki projektowej, a jeden z nauczycieli jest praktykiem na rynku projektowania wnętrz, co jest atutem i wpływa pozytywnie na zapewnienie nabywania przez studentów umiejętności praktycznych.

Spośród 32 członków kadry jedynie 11 jest zatrudnionych w WSUS, jako w podstawowym miejscu pracy, 5 – na dodatkowym etacie, a 16 – na godzinach zleconych. Taka polityka kadrowa nie sprzyja stabilizacji zatrudnienia i nie stanowi motywacji do zaangażowania w prace organizacyjne dla większości kadry. Na podstawie udostępnionych danych nie można stwierdzić jaki procent zajęć prowadzony jest przez 11 nauczycieli akademickich zatrudnionych w wizytowanej Uczelni, jako w podstawowym miejscu pracy, co jest potrzebne do wykazania, że spełniony jest warunek 50%

obsady zajęć przez pracowników na podstawowym miejscu pracy wymagany dla prowadzenia studiów o profilu praktycznym, wynikający z Art 73 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Przydział zajęć dla nauczycieli akademickich podany w charakterystyce kadry jest fragmentaryczny, często bez podania wymiaru godzin. Przydział i wymiar zajęć wynikający z harmonogramów tygodniowych w semestrze zimowym 2020/2021 nie jest czytelny ze względu na realizację zajęć wspólnych dla 2 kierunków (wzornictwo i architektura wnętrz) prowadzonych na Wydziale Artystycznym oraz ze względu na brak informacji, które pracownice specjalistyczne do wyboru są uruchamiane (liczba pracowni do wyboru przekracza na niektórych latach liczbę studentów).

W Uczelni obowiązują procedury okresowej oceny kadry dydaktycznej: hospitacje zajęć oraz anonimowe ankiety oceny zajęć dokonywane przez studentów. Uczelnia posiada dokumentację hospitacji zajęć dydaktycznych wykładowców przeprowadzonych w październiku i listopadzie 2019 roku zgodnie z zarządzeniem nr 5/2014 Rektora WSUS z dn. 15 stycznia 2014 r. Arkusze hospitacji dotyczą 13 przedmiotów na studiach stacjonarnych i tych samych 13 przedmiotów na studiach niestacjonarnych. We wszystkich arkuszach wszystkie kryteria ocenione zostały na ocenę 5. Przedstawiony ZO PKA arkusz zbiorczy podsumowujący wyniki ankiety oceny zajęć przez studentów pokazuje niską zwrotność ankiet, ale zawiera zróżnicowane oceny.

Zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem reguluje zarządzenie Rektora WSUS w sprawie wewnętrznej polityki antymobbingowej z dn. 27 września 2019 r. Pracownicy składają oświadczenie o jego znajomości, które pozostaje w teczce akt personalnych. Na ocenianym kierunku nie zaobserwowano jakichkolwiek form dyskryminacji czy konfliktów zarówno w środowisku kadry, jak i studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

1. Na podstawie udostępnionych danych nie można stwierdzić jaki procent godzin zajęć jest prowadzonych przez 11 nauczycieli akademickich, zatrudnionych w Uczelni jako w podstawowym miejscu pracy, a stanowiących zaledwie jedną trzecią 32-osobowej kadry. Nie można zatem uznać, że spełniony jest warunek prowadzenia ponad 50% zajęć przez pracowników w podstawowym miejscu pracy, wymagany przy prowadzeniu studiów o profilu praktycznym, wynikający z art. 73 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Należy zapewnić i wykazać spełnienie warunku prowadzenia ponad 50% godzin zajęć programu studiów kierunku wzornictwo przez nauczycieli zatrudnionych w Uczelni, jako podstawowym

miejscu pracy, wymaganego przy prowadzeniu studiów o profilu praktycznym, wynikającego z art. 73 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

WSUS w procesie kształcenia wykorzystuje bazę dydaktyczną, zlokalizowaną w siedzibie Uczelni, w Poznaniu przy ul. Głogowskiej 26, o łącznej powierzchni 3095 m². Budynek obejmuje 3 kondygnacje i posiada 2 windy. Uczelnia dysponuje 27 salami dydaktycznymi, w tym 16 salami wykładowymi wyposażonymi w stoły i krzesła, a także krzesła z blatami, oraz 11 pracowniami Wydziału Artystycznego, w tym 2 pracowniami komputerowymi oraz pracownią radiową.

Uczelnia posiada 7 rzutników multimedialnych, w tym 3 rzutniki zamontowane są w salach na stałe, a 4 rzutniki są przenośne. Do wykorzystania w procesie dydaktycznym pozostaje także 7 laptopów, 2 kamery i 3 aparaty cyfrowe. Dla potrzeb dydaktycznych dostępne są telewizory, odtwarzacze, dyktafony i radia.

W budynku Uczelni dostępna jest bezprzewodowa sieć internetowa Wi-Fi. Pracownie komputerowe posiadają na wyposażeniu 39 stanowisk, w tym jedna z pracowni wyposażona jest w 29 jednostek PC, druga posiada 10 komputerów typu Macintosh. Komputery obu pracowni posiadają specjalistyczne oprogramowanie do edycji grafiki: Pakiet Adobe obejmujący programy Photoshop, Illustrator, InDesign, Blender, Corel X3 oraz programy do projektowania przestrzennego – SketchUp, ArchiCad. Studenci mają dodatkowo dostęp do pięciu stanowisk komputerowych z Internetem usytuowanych w czytelni biblioteki. Infrastruktura informatyczna, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne i nieodlegające od aktualnie używanych w działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku wzornictwo oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych umożliwiających kształcenie w trybie zdalnym.

W ramach zajęć z wychowania fizycznego studenci korzystają z podnajmowanych obiektów, które w pełni pozwalają na realizację zajęć programowych. Do dyspozycji studentów są przestronne powierzchnie holi z usytuowanymi miejscami do odpoczynku w przerwach zajęć, a także możliwością wystawienniczą, którą realizują m.in. studenci Wydziału Artystycznego.

Pracownie Wydziału Artystycznego zostały zaprezentowane zespołowi oceniającemu w formie wirtualnego spaceru z kamerą:

- **pracownia malarska** – dobrze oświetlona, duża przestrzeń z 10 sztalugami,
- **pracownia ubioru** – wyposażona w stół wielkoformatowy, kilka maszyn do szycia, manekiny krawieckie,
- **pracownia biżuterii** – ze stanowiskami jubilerskimi z lampkami i odpowiednim sprzętem (wiertarka, szlifierka, imadła, narzędzia),
- **pracownia witrażu** – niewielkie pomieszczenie ponad 20m², stoły robocze warsztatowe, zaplecze z zapasem szkła witrażowego, piec do wypalania szkła,

- **pracownia produktu** – małe pomieszczenie około 18m², niemal w całości zajęte przez stół i 10 krzeseł,
- **pracownia fotograficzna** – małe pomieszczenie około 18m², jedno stanowisko komputerowe, szary ekran,
- **ciemnia fotograficzna** – kameralny pokój z powiększalnikiem i sprzętem do fotografii analogowej,
- **pracownia rzeźby** – bardzo małe pomieszczenie, brak profesjonalnych stanowisk do pracy rzeźbiarskiej, dodatkowo małe zaplecze z pojemnikiem na glinę, pracować może nie więcej niż 2 osoby jednocześnie,
- **pracownia grafiki użytkowej** nie ma swojej siedziby; zajęcia z grafiki użytkowej odbywają się w sali wykładowej, pracowni komputerowej lub pracowni malarskiej.

Pracownia ubioru, pracownia biżuterii oraz pracownia witrażu, choć w pomieszczeniach o niewielkim metrażu, zapewniają warunki do właściwej realizacji zajęć. Pozostałe specjalistyczne pracownie: pracownia produktu, pracownia fotograficzna, pracownia rzeźby oraz ich wyposażenie są niewystarczające dla potrzeb procesu dydaktycznego na kierunku wzornictwo. Nie umożliwiają prawidłowej realizacji zajęć, w tym prowadzenia zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej projektanta w zakresie wzornictwa. Natomiast całkowity brak pomieszczenia dla pracowni grafiki użytkowej stawia pod znakiem zapytania możliwość prowadzenia specjalności grafika użytkowa. W związku z wymogami kształcenia kierunkowego na studiach w zakresie wzornictwa konieczne jest zapewnienie w ramach bazy dydaktycznej zaplecza technicznego obejmującego warsztat tradycyjny oraz nowoczesne maszyny i narzędzia. **Takiego zaplecza, niezbędnego do właściwej realizacji programu kierunku wzornictwo, WSUS nie zapewnia.** Bez odpowiednio wyposażonej, obszernej pracowni produktu przeznaczonej do projektowania form wzorniczych nie można nauczyć studentów wzornictwa, czyli tworzenia wzorów i prototypów. Uczelnia nie zapewnia studentom kierunku podstawowych stanowisk pracy, takich jak: stoły warsztatowe, narzędzia, maszyny do obróbki drewna, metalu czy plastiku. Brakuje tak podstawowych elementów wyposażenia jak chociażby jedno stanowisko z narzędziami do cięcia papieru i kartonu. Uczelnia prowadząca kierunek wzornictwo w XXI wieku powinna zapewnić studentom również sprzęt sterowany komputerowo, który jest obecnie standardem, i który absolwent kierunku spotka w miejscu przyszłej pracy, czyli plotery komputerowe do rysowania, plotery tnące oraz drukarki 3D. Brak modelarni i zaplecza warsztatowego oznacza, że studenci muszą realizować prace zaliczeniowe i dyplomowe poza Uczelnią w punktach usługowych, a dydaktycy nie uczestniczą w tym procesie.

Studenci mają dostęp do pracowni artystycznych poza zajęciami oraz mogą korzystać w bibliotece uczelnianej z 2 komputerów ogólnodostępnych oraz drukarki i skanera. Natomiast ksero dla studentów znajduje się w dziekanacie. Dni i godziny otwarcia biblioteki – od czwartku do soboty w godz. 9-15 - zapewniają korzystanie z niej w trakcie tygodnia oraz są przystosowane do zjazdów studentów niestacjonarnych. Studenci mają dostęp do półek bibliotecznych. Pozycje z zakresu sztuki i projektowania zajmują 3 regały biblioteczne. Czasopisma związane z kierunkiem, prenumerowane w bibliotece to „Artluk”, „Wnętrze” i „Architekt”. Biblioteka posiada na stanie literaturę podawaną w sylabusach oraz zapewnia zakup pozycji zgłaszanych przez wykładowców jako literaturę włączaną do programu. Biblioteka ma katalog tradycyjny oraz prowadzi zamawianie książek online. Na swojej stronie upublicznia również statystyki wypożyczeń z podaniem tytułów najczęściej poszukiwanych przez czytelników. Studenci kierunku wzornictwo oraz całej Uczelni mają dostęp do zbiorów

bibliotecznych Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskany na zasadzie współpracy międzyuczelnianej, w tym dostęp do informatycznych zasobów i baz danych.

Przy prowadzeniu zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (w obecnym stanie pandemii COVID-19 w semestrze zimowym 2020/2021) dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania umożliwiającego synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi uzależniony jest od znajomości środowiska zdalnego kształcenia przez nauczyciela. Niektórzy nauczyciele z powodzeniem realizują program zajęć w trybie zdalnym (np. *wprowadzenie do komputerowych technik graficznych*) na platformach MS Teams lub Google Meet.

Uczelnia zapewnia dostosowanie infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Dostęp do wszystkich sal jest zapewniony dzięki windom. Na terenie budynku znajduje się barek, w którym można posilić się bez wychodzenia na zewnątrz. Na parkingu zaplanowano miejsca dla osób z niepełnosprawnością. Realizacja pomocy studentom z niepełnosprawnościami w WSUS określona została w zarządzeniu Rektora z dn. 18 maja 2018 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Rektora ds. osób niepełnosprawnych. Informacja o osobach sprawujących opiekę nad studentami z niepełnosprawnością i działającymi na rzecz pomocy studentom z niepełnosprawnościami jest dostępna w systemie wewnętrznych informacji zamieszczanych w gablotach Uczelni. Pełnomocnik Rektora wspólnie z Biurem Karier organizują konsultacje zawodowe, kontakt z Oddziałami PFRON, a także instytucjami wspierającymi funkcjonowanie osób z niepełnosprawnością. Studenci wyrażający potrzebę wsparcia w ramach procesu dydaktycznego mogą złożyć wniosek o udzielenie indywidualnej pomocy np. dodatkowych zajęć dydaktycznych, czy użyczenia specjalistycznego sprzętu. Studenci z niepełnosprawnością uczestniczą w zajęciach z wychowania fizycznego dostosowanych do ich potrzeb.

Przeglądu i uzupełniania zasobów bibliotecznych dokonuje osoba prowadząca bibliotekę uczelnianą w kontakcie z nauczycielami określającymi zapotrzebowanie na konkretne pozycje.

Przeglądy oprogramowania wykorzystywanego w procesie dydaktycznym odbywają się z inicjatywy nauczycieli prowadzących zajęcia. W dobie epidemii i zdalnego kształcenia nauczyciele wykazują zaangażowanie w organizowaniu studentom dostępu online do oprogramowania poprzez internetowe konta uczelniane, np. do programu Lumion 3D.

Uczelnia nie prowadzi systemowych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń oraz oprogramowania komputerowego z zapewnieniem udziału w tych przeglądach nauczycieli i studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

1. Uczelnia nie zapewnia właściwej infrastruktury dydaktycznej koniecznej do zdobywania wiedzy i umiejętności w niezbędnym, kierunkowym zakresie wzornictwa, zwłaszcza na studiach o profilu praktycznym. Kosztochłonność kierunku wzornictwo, wynosząca 2,5 według przepisów MNiSW,

oznacza dla Uczelni obowiązek ponoszenia adekwatnych kosztów na wyposażenie i prowadzenie dydaktyki. Pracownia rzeźby, pracownia fotografii oraz specjalizacyjna pracownia projektowania produktu mają stanowczo niewystarczający metraż i brak właściwego wyposażenia. Specjalizacyjna pracownia grafiki użytkowej nie ma swojego pomieszczenia. Warunki bazy lokalowej wymienionych przedmiotów i specjalności nie umożliwiają prawidłowej realizacji zajęć, w tym prowadzenia zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej projektanta w zakresie wzornictwa. Uczelnia nie zapewnia zaplecza technicznego obejmującego warsztat tradycyjny oraz nowoczesne maszyny i narzędzia. Bez odpowiednio wyposażonej, obszernej pracowni produktu przeznaczonej do projektowania form wzorniczych nie można nauczyć studentów wzornictwa, czyli tworzenia wzorów i prototypów. Uczelnia nie zapewnia studentom kierunku podstawowych stanowisk pracy, takich jak: stoły warsztatowe, narzędzia, maszyny do obróbki drewna, metalu czy plastiku. Brakuje tak podstawowych elementów wyposażenia jak chociażby jedno stanowisko z narzędziami do cięcia papieru i kartonu. Uczelnia prowadząca kierunek wzornictwo powinna zapewnić studentom również sprzęt sterowany komputerowo, który jest obecnie standardem, i który absolwent kierunku spotka w miejscu przyszłej pracy, czyli plotery komputerowe do rysowania, plotery tnące oraz drukarki 3D.

2. Uczelnia nie prowadzi systemowych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń oraz oprogramowania komputerowego z zapewnieniem udziału w tych przeglądach nauczycieli i studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Należy zapewnić właściwe warunki realizacji kształcenia na kierunku wzornictwo poprzez zorganizowanie wymaganego zaplecza techniczno-warsztatowego dla potrzeb pracowni projektowania produktu, pracowni grafiki użytkowej, pracowni rzeźby oraz pracowni fotografii. Pracownię projektowania produktu należy wyposażać w podstawowe dla kierunku wzornictwo stanowiska pracy, takie jak: stoły warsztatowe, narzędzia i maszyny do obróbki drewna, metalu czy plastiku, stanowiska z narzędziami do cięcia papieru i kartonu. W ramach wyposażenia dydaktycznego kierunku wzornictwo uczelnia powinna zapewnić również sprzęty sterowane komputerowo, które są obecnie standardem i które absolwent kierunku spotka w miejscu przyszłej pracy, takie jak plotery komputerowe czy drukarki 3D.
2. Zaleca się podjęcie przez uczelnię systemowych przeglądów infrastruktury dydaktycznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń oraz oprogramowania komputerowego z zapewnieniem udziału w tych przeglądach nauczycieli i studentów.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Wydział Artystyczny WSUS współpracuje z kilkunastoma przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego w zakresie prowadzenia kształcenia na kierunku wzornictwo. W gronie interesariuszy zewnętrznych kierunku znalazły się firmy o profilu działalności związanym z projektowaniem ubioru i biżuterii (Pracownia Projektanka Magdalena Hasiak, MM-Art), projektowaniem, produkcją i dystrybucją artykułów wyposażenia i wykończenia wnętrz (Cermag, Blum Polska, DeGosh), działalnością wystawienniczą (Międzynarodowe Targi Poznańskie), a także Zespół Szkół Technicznych w Lesznie, prowadzący klasę o profilu „technik przemysłu mody”. Ponadto na poziomie całej uczelni ważnym partnerem jest Urząd Miasta Poznania, jednakże Uczelnia nie udokumentowała wpływu tej współpracy na kierunek wzornictwo. Pominąwszy ten fakt należy uznać grono interesariuszy za odpowiednio liczne dla aktualnych potrzeb kierunku, jednakże należy zwrócić uwagę, że zakres działalności interesariuszy zewnętrznych nie pokrywa zakresu oferowanych studentom pracowni (stanowiących element profilowania studiów).

ZO PKA zbadał zakres i efekty współpracy Wydziału Artystycznego z interesariuszami zewnętrznymi w zakresie realizacji procesu kształcenia oraz rozwoju kierunku. Ustalono, że na poziomie Uczelni funkcjonuje Rada Przedsiębiorczości i Nauki, powołana zarządzeniem Rektora WSUS z dn. 7 września 2018 r. Na podstawie dokumentów przedstawionych przez wizytowaną jednostkę nie potwierdzono jednak wpływu Rady na funkcjonowanie kierunku wzornictwo. Brak jest innych instytucjonalnych form włączenia interesariuszy w realizację i rozwój kształcenia.

Potwierdzone zostały natomiast następujące pozostałe formy współpracy:

- Prowadzenie zajęć przez wykładowców prowadzących również działalność zawodową poza Uczelnią (zarówno w ramach własnych przedsiębiorstw, jak i jako pracownicy firm związanych z branżami związanymi z projektowaniem użytkowym i wzornictwem). Efektem tego jest umożliwianie studentom realizacji praktyk lub projektów zaliczeniowych w firmach i pracowniach zewnętrznych prowadzonych przez wykładowców. Doświadczenia zbierane przez wykładowców przy projektach komercyjnych i artystycznych realizowanych poza uczelnią są wykorzystywane w trakcie zajęć – m.in. poprzez ukierunkowanie studentów na komercyjny aspekt działalności projektanta. Ponadto dzięki własnym kontaktom biznesowym wymienionej grupy wykładowców podejmowane są nowe formy współpracy. Potwierdzono, że w ostatnim czasie podjęto w tym zakresie bardziej intensywne starania, właśnie dzięki kilku wykładowcom, którzy wcześniej zdobyli doświadczenie zawodowe poza uczelnią. Jednakże pomimo wstępnego podjęcia kilku nowych inicjatyw, do czasu zakończenia oceny żadna z nich nie znajdowała się w fazie pozwalającej stwierdzić ich istotny wpływ na oceniany kierunek. Ponadto poszczególne działania mają charakter indywidualnych i w niskim stopniu skoordynowanych inicjatyw poszczególnych przedstawicieli kadry.
- Organizacja wspólnych konkursów i pokazów. W tym zakresie należy wymienić Ogólnopolski Konkurs dla Młodych Projektantów i Krawców „Szmaragdowy guzik”, zorganizowany przez WSUS we współpracy z Zespołem Szkół Technicznych w Lesznie oraz firmą Strima. Inicjatorką zaangażowania WSUS była absolwentka kierunku, będąca nauczycielem w /w zespole szkół. Odbyły się dotychczas 2 edycje konkursu (w 2018 i 2019 roku), w organizację obu był zaangażowany Wydział Artystyczny. Do jury pierwszej edycji konkursu zaproszono studentkę kierunku, a w drugiej

edycji jurorami były dwie przedstawicielki kadry kierunku oraz jeden z absolwentów kierunku związany z branżą modową. Konkurs przyczynił się do wzmocnienia relacji z branżą projektowania mody odzieżowej. Efektem tego było m. in. zaproszenie WSUS do udziału w organizacji pokazu FASHION NIGHT, który odbył się w maju 2019 roku na terenie PBG Galery – Skalar Office w Poznaniu. W trakcie pokazu swoje dyplomowe kolekcje ubiorów pokazały studentki kierunku. Wydarzenie było nie tylko sukcesem promocyjnym dla Wydziału Artystycznego i całej Uczelni, ale także ułatwiło start zawodowy studentkom przygotowującym pokaz. Ich sukces jest niewątpliwie czynnikiem motywującym dla innych studentów kierunku. Udział Wydziału Artystycznego w tych inicjatywach należy ocenić pozytywnie, ale ich wpływ na rozwój kierunku jest ograniczony do kształcenia w zakresie projektowania ubioru, które jest tylko z jedną specjalności przypisaną do kierunku.

- Zajęcia warsztatowe prowadzone przy udziale interesariuszy zewnętrznych. Od 2015 roku w obiektach firmy Blum sp. z o.o. odbywają się raz w roku jednodniowe sesje warsztatowe z zakresu ergonomii projektowania wyposażenia wnętrz, w ramach przedmiotu Ergonomia. Warsztaty te są cennym wzbogaceniem programu zajęć, ale trwają zbyt krótko, aby znacząco przyczyniać się do poprawy jakości realizacji programu studiów. W 2019 roku nawiązano również współpracę w firmą DeGosh, projektującą i produkującą meble. W wyniku tej współpracy wybrane zajęcia konwersatoryjne zostały przeprowadzone z udziałem przedstawicieli firmy. Studenci mieli w ten sposób okazję zapoznać się z zasadami projektowania i konstrukcji nowoczesnych mebli kuchennych. Współpraca z tym partnerem trwa zbyt krótko, aby w pełni ocenić jej wpływ na jakość realizacji programu studiów i na rozwój kierunku.
- Organizacja praktyk. WSUS podpisał nieliczne porozumienia dotyczące zapewnienia miejsc na praktyki dla studentów kierunku wzornictwo. Jednym z pracodawców, z którym podpisano takie porozumienie jest Pracownia Projektancka Magdaleny Hasiuk. Ustalono również, że stała współpraca w zakresie praktyk ma być rozwijana także z firmą DeGosh.

Nie stwierdzono innych form współpracy Wydziału Artystycznego, mających charakter w pełni intencjonalny i jednocześnie weryfikowalny. Na podstawie spotkań ZO PKA z interesariuszami zewnętrznymi ustalono, że interesariusze zewnętrzni przekazują do Wydziału Artystycznego swoje uwagi i opinie dotyczące umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych oczekiwanych od absolwentów kierunku. Odbywa się to wyłącznie w sposób niesformalizowany, w dużej mierze dzięki bezpośrednim relacjom przedstawicieli otoczenia z kadrą Wydziału Artystycznego. Jednostka nie wykazała, w jaki sposób uwagi przekazywane przez interesariuszy zewnętrznych przyczyniły się do zmian doskonalących w programie i procesie kształcenia. Wpływ pracodawców na koncepcję kształcenia oraz ustalenie efektów uczenia się na kierunku był marginalny (do czego odniesiono się w analizie kryterium 1. Poza nielicznymi przykładami wcześniej wskazanymi, Jednostka nie podjęła skutecznych działań na rzecz uzyskania od interesariuszy zewnętrznych możliwości korzystania z ich infrastruktury dla realizacji celów kształcenia, pomimo wyraźnych deficytów z zakresu infrastruktury posiadanej przez jednostkę. Podjęto wprawdzie w ostatnim czasie współpracę z jedną z ponadpodstawowych szkół technicznych, jednakże inicjatywa ta jest dopiero w fazie uzgodnień, pomimo, że kierunek od kilku lat funkcjonuje na profilu praktycznym.

Jednostka nie prowadziła usystematyzowanych przeglądów ani tym bardziej ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz wpływu tej współpracy na kształcenie na ocenianym

kierunku i jego rozwój. Działania monitorujące podejmowane w tym zakresie miały charakter doraźny i fragmentaryczny. Jest to wyraźną słabością jednostki prowadzącej oceniany kierunek.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Wydział Artystyczny WSUS podejmuje współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, jednakże zakres tej współpracy jedynie na bardzo podstawowym poziomie odpowiada potrzebom interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych kierunku wzornictwo. Odnotowano bardzo wiele słabych stron tej współpracy:

1. Interesariusze zewnętrzni, w tym w szczególności pracodawcy właściwi dla branż związanych z wzornictwem, nie zostali należycie zaangażowani w tworzenie koncepcji kształcenia i ustalenie zestawu efektów uczenia się.
2. Brak jest przejawów funkcjonowania instytucjonalnych form włączenia interesariuszy zewnętrznych kierunku, w tym pracodawców, w jego rozwój (np. w postaci efektywnie funkcjonujących ciał kolegialnych, w których uczestniczyliby przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego).
3. Nie wprowadzono usystematyzowanych form zbierania uwag i opinii od interesariuszy zewnętrznych.
4. Inicjatywy podejmowane we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi są w niewielkim stopniu skoordynowane ze sobą, przez co nie przekładają się odpowiednio na jakość realizacji programu studiów i na rozwój kierunku.
5. Jednostka nie prowadzi usystematyzowanych, kompleksowych przeglądów i ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, przez co ten aspekt funkcjonowania kierunku wzornictwo praktycznie wyłączony jest z Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Mocne strony ocenianego kierunku są nieliczne:

1. Relacje z absolwentami przyczyniające się do nawiązywania nowych form współpracy z otoczeniem.
2. Zaangażowanie nauczycieli akademickich, którzy reprezentują jednocześnie interesariuszy zewnętrznych lub sami są takimi interesariuszami.

Mocne strony kierunku nie rekompensują jednak licznych słabości, a brak koordynacji w podejmowanych działaniach stanowi realne zagrożenie dla dalszego rozwoju kierunku wzornictwo.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Włączyć przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w sposób systemowy, z uwzględnieniem zapewnienia form instytucjonalnych, w tworzenie koncepcji kształcenia, ustalanie efektów uczenia się oraz opiniowanie programów nauczania.

2. Wdrożyć mechanizmy koordynowania inicjatyw podejmowanych we współpracy z poszczególnymi przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, tak, aby stały się one integralnym elementem funkcjonowania kierunku, były zsynchronizowane i spójne z programem studiów oraz dopasowane do rzeczywistych potrzeb wszystkich interesariuszy.
3. Wdrożyć system regularnego dokonywania przeglądów i ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Ewaluacja taka powinna być włączona w funkcjonowanie Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia i prowadzić do wdrażania działań doskonalących i korygujących, w zakresie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi i jej ukierunkowania na rozwój kierunku wzornictwo.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Uczelnia prowadzi wymianę międzynarodową w ramach Erasmus+ od 2010 roku. Uczelnia posiada podstronę internetową poświęconą programowi Erasmus+. Rekrutację do programu prowadzi Biuro Karier i Praktyk. Stanowisko koordynatora uczelnianego programu Erasmus+ zostało powierzone osobie, która jednocześnie jest pełnomocnikiem rektora ds. kontaktów zagranicznych.

Wydział Artystyczny publikuje ofertę 25 przedmiotów prowadzonych w języku angielskim dla studentów przyjeżdżających.

Studenci Wydziału Artystycznego mogą aplikować w ramach Erasmus+ do:

1. EscolaD'art. I Superior de Disseny de Castello, Castellon de la Plana, Hiszpania;
2. Escola Universitaria das Artes de Coimbra, Coimbra, Portugalia;
3. Polytechnic Institute of Braganca, Braganca, Portugalia;
4. Halic University, Stambuł, Turcja;
5. Istanbul Aydin University, Stambuł, Turcja.

Obecnie ze względu na sytuację epidemiczną, wyjazdy studentów i wykładowców zostały wstrzymane do semestru letniego, na który od grudnia będzie prowadzony nabór. Obecnie w Uczelni przebywają 2 studentki z Hiszpanii, które studiują na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Na Wydziale Artystycznym na przestrzeni ostatnich 4 lat nie było studentów wyjeżdżających, ani przyjeżdżających w ramach programu Erasmus+.

Na kierunku wzornictwo studiuje obecnie kilku studentów z Ukrainy i Białorusi przyjętych w drodze rekrutacji, nie w ramach wymiany.

W programie kierunku wzornictwo na studiach na poziomie II stopnia brak jest kształcenia w zakresie języka obcego, chociaż przepisy nakazują osiągnięcie kompetencji językowych na poziomie B2+ ESOKJ. Studia nie przygotowują studentów do wymiany międzynarodowej z uwagi na brak w programie kształcenia w zakresie języka obcego. Brak również oferty zajęć w języku obcym w ramach przedmiotów do wyboru lub fakultatywnych.

Międzynarodowa współpraca badawczo-artystyczna w dziedzinie sztuki obejmuje:

- dwie umowy z podmiotami z Japonii na poziomie uczelni,
- indywidualne kontakty artystyczne wykładowców z galeriami i ośrodkami zagranicznymi,
- wykłady „visiting professors” 2 wykładowców z Japonii w 2019,
- współpraca wystawiennicza Wydziału Artystycznego z Ambasadą Estonii.

Współpraca międzynarodowa w dziedzinie sztuki wynika raczej z kontaktów osobistych kadry niż z systemowych działań Uczelni.

Należy stwierdzić, iż w ramach ocenianego kierunku studiów wzornictwo nie są podejmowane skuteczne działania w celu umiędzynarodowienia procesu kształcenia. Na podstawie udostępnionych danych nie można stwierdzić, że odbywają się cyklicznie przeprowadzane oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

1. Wymiana międzynarodowa w ramach programu Erasmus + nie jest realizowana w praktyce, program pozostaje niewykorzystaną ofertą. Nie było w ciągu ostatnich 4 lat studentów kierunku wzornictwo korzystających z wymiany ani przyjeżdżających na Uczelnię na kierunek wzornictwo.
2. Nie można uznać kryterium umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku za spełnione, jeśli w programie studiów II stopnia nie prowadzi się żadnego kształcenia w zakresie języka obcego.
3. Na podstawie udostępnionych danych nie można stwierdzić, że odbywają się cyklicznie przeprowadzane oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się podjęcie skutecznych działań w celu umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku wzornictwo, w tym prowadzenia skutecznej rekrutacji do programu Erasmus+.
2. Należy wprowadzić do programu studiów II stopnia, również rozpoczętym rocznikom studiów, kształcenie w zakresie języka obcego na obowiązującym poziomie B2+.
3. Zaleca się cykliczne przeprowadzanie oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Działania w zakresie wsparcia w procesie uczenia się mają charakter bardzo różnorodny i wielopoziomowy. Są prowadzone systematycznie, stale i kompleksowo. Wykorzystywane są współczesne narzędzia i technologie, np. poprzez aktualne oprogramowanie oraz wprowadzenie edukacji zdalnej poprzedzonej szkoleniem z oprogramowania niezbędnego do wykonywania obowiązków związanych z dydaktyką. Są adekwatne do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów. Jednostka deklaruje wsparcie w zakresie organizacyjnym, materialnym, działalności studenckiej, przygotowania do wejścia na rynek pracy oraz jakości kształcenia.

Na ocenianym kierunku prowadzone są dwa tryby kształcenia: stacjonarny i niestacjonarny. Każda z wymienionych grup studentów ma nieco inne potrzeby w kwestii organizacyjnej. Jednostka wychodzi im naprzeciw, dostosowując godziny pracy komórek takich jak Dziekanat Wydziału Artystycznego czy Biura Karier i Praktyk (BKIP) do ich harmonogramu zajęć np. czynne są w piątki zjazdowe w godzinach popołudniowych i w soboty zjazdowe w godzinach 8:00-14:00. Podczas spotkania z ZO PKA studenci jednomyślnie stwierdzili, że udzielana jest im wszechstronna pomoc, a kompetencje kadry administracyjnej w pełni odpowiadają ich potrzebom. Jako wartość dodaną wymienili m.in. możliwość kontaktu z komórkami poza godzinami pracy. Dodatkowo w przypadku studentów niestacjonarnych harmonogram zajęć w pełni pozwala na załatwienie spraw bieżących w godzinach otwarcia dziekanatu oraz BKIP.

Infrastruktura Uczelni jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, co potwierdzili zarówno studenci podczas spotkania z ZO PKA, jak i można było to zobaczyć w czasie wirtualnego spaceru. Przy wejściu do budynku znajduje się podjazd dla wózków inwalidzkich, ponadto na każde piętro można wjechać windą o szerokim wejściu, co znacznie ułatwia studentom z niepełnosprawnością ruchową przemieszczanie się na zajęcia. Dodatkowo, osoby z niepełnosprawnością mogą ubiegać się o indywidualną organizację studiów (IOS), a także dostosowanie formy zaliczenia do możliwości studenta. W Uczelni został powołany także pełnomocnik do spraw osób niepełnosprawnością, który zawsze służy swoją pomocą studentom. Obecnie na kierunku studiują 2 osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności.

Studenci pracujący oraz wychowujący dzieci także mogą liczyć na różne formy wsparcia takie, jak wymieniona już formalna IOS ale również sami pedagodzy pozostają bardzo elastyczni, co znacznie ułatwia studentom pogodzenie studiów z innymi obowiązkami. W przypadku osób pracujących w zawodzie możliwe jest zaliczenie praktyk zawodowych na podstawie pracy w firmie zajmującej się projektowaniem wzorniczym. Procedura ta jest sprzeczna ze stanowiskiem interpretacyjnym Prezydium PKA nr 4/2020 z dn. 2 lipca 2020 r., który mówi, że "nie znajduje żadnego umocowania prawnego, rozpowszechnione w odniesieniu do wielu kierunków studiów, działanie w postaci „zaliczania” praktyk zawodowych na podstawie indywidualnej, zawodowej aktywności studenta, wykazywanej przed rozpoczęciem studiów, lub w ich trakcie, realizowanej w całości poza zajęciami w postaci praktyk zawodowych, organizowanych przez uczelnię”.

Studenci zagraniczni są zadowoleni ze wsparcia otrzymanego od Uczelni. Na spotkaniu z ZO PKA jeden ze studentów podkreślił, że zarówno administracja oraz kadra dydaktyczna dokładają wszelkich

starań, aby osoby spoza Polski czuły się komfortowo studiując w Jednostce. Za przykład można podać chociażby sytuację, w której jeden z wykładowców akademickich po uprzednim zgłoszeniu problemu przez studenta z zagranicy wytłumaczył mu zagadnienie w języku rosyjskim.

Pandemia COVID-19 zmusiła wszystkich uczelnie do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem technologii kształcenia na odległość. Na podstawie spotkania z twórcami raportu samooceny oraz spotkania ze studentami ustalono, że studenci ocenianego kierunku korzystają w wielu programów, takich jak: Zoom, MS Teams oraz Google for Education. Jest im udzielane wsparcie z zakresu przeszkolenia w obsłudze tych systemów oraz pomoc administracyjną w razie pojawienia się problemów technicznych. Ponadto studenci mają możliwość indywidualnych konsultacji z wykładowcami, z czego często korzystają.

W celu wprowadzenia nowoprzyjętych studentów w zasady studiowania oraz przekazania niezbędnych informacji dotyczących procesu kształcenia organizowane są dedykowane spotkania. Studenci rozpoczynający naukę są objęci obligatoryjnym szkoleniem z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy i kształcenia. Tematyka zajęć obejmuje także zagadnienia związane z bezpieczeństwem oraz zagrożeniami, przeciwdziałaniem przemocy i dyskryminacji, a także funkcjonowaniem osób z niepełnosprawnością. Do tej pory nie pojawiały się problemy z dyskryminacją w uczelni, wykładowcy starają się działać prewencyjnie zwracając uwagę na problem poprzez organizowanie wewnątrz wydziałowych kampanii przeciwdziałających różnym formom dyskryminacji za pośrednictwem prac wykonanych na zajęciach. Studenci wysoko oceniają takie inicjatywy, a zapytani czy wiedzą do kogo mogliby się zwrócić o pomoc w razie potrzeby bez zastanowienia wskazali opiekunów roku.

Opiekunowi roku są wyznaczani przez dziekanat na okres całego cyklu kształcenia. Odpowiadają za bycie w stałym kontakcie ze studentami i przekazywanie im ważnych informacji. Są to również pierwsze osoby, które dowiadują się o aktualnych potrzebach studentów, rozwiązują bieżące problemy oraz pośredniczą w kontakcie z Władzami. Studenci mogą składać pisemne wnioski formalne, które rozpatrywane są na bieżąco przez właściwe organy Uczelni, tj. Dziekana, Dyrektora Finansowego, Pełnomocnika Rektora, Prorektorów czy Rektora. O postępach w sprawie są informowani w przeciągu kilku dni roboczych. Kameralność kierunku pozwala również na składanie wniosków nieformalnych, z których studenci korzystają znacznie częściej i chętniej.

Pomoc w zakresie procesu uczenia się jest oparta na popularnej w akademickim środowisku artystycznej relacji uczeń-mistrz. Zaletą ocenianego kierunku jest jego kameralność z możliwością pracy w małych grupach, co sprawia, że weryfikacja efektów uczenia się jest prowadzona na bieżąco. Kadra wspierająca proces nauczania udziela konsultacji oraz wskazówek, co jest bardzo istotne dla rozwoju artystycznego i warsztatowego studentów. Po zapoznaniu się z załącznikami do raportu samooceny oraz spotkaniom odbytym w ramach wizytacji można powiedzieć, że kadra nauczycieli akademickich jest kompetentna, odpowiada potrzebom studentów, a swoją postawą motywuje ich do osiągania wyższych wyników w nauce. Pracownie prowadzone są przez wykładowców o wieloletnim doświadczeniu dydaktycznym, praktyce zawodowej oraz – w wielu przypadkach – wybitnych osiągnięciach artystycznych. Na spotkaniu z ZO PKA studenci przyznali, że są zadowoleni z doboru kadry dydaktycznej. Efekty uczenia się dla kierunku wzornictwo zakładają silne powiązanie umiejętności praktycznych z rozwojem wrażliwości artystycznej oraz wiedzy teoretycznej. Studenci mają możliwość rozwoju kompetencji społecznych w czasie licznych prezentacji i dyskusji

inicjowanych podczas zajęć oraz pracy zespołowej oraz konsultacjach projektów w ramach pracowni. Kadra dydaktyczna podlega cyklicznej ewaluacji poprzez ankiety.

W Uczelni funkcjonuje BKiP, którego głównym zadaniem jest udzielanie bezpłatnego wsparcia studentom i absolwentom w zakresie wejścia i poruszania się na rynku pracy. Praktyki zawodowe z uwagi na profil ocenianego kierunku są integralną częścią studiów. Studenci mają prawo samodzielnie wybrać podmiot, w którym realizują praktykę, jednak musi być on zgodny z kierunkiem. Jeżeli podmiot spełnia kryteria, uczelnia zawiera z nim porozumienie. Przebieg praktyk dokumentowany jest w karcie praktyk. Podczas spotkania ze studentami przedstawiona została informacja o zaliczaniu praktyk przez dziekana, jednak nie udało się tego potwierdzić na innych spotkaniach. Ze względu na rozbieżności informacji ZO nie ma możliwości rzetelnej oceny oraz stwierdzenia, kto jest rzeczywistym koordynatorem merytorycznym praktyk studenckich, który sprawdzałby zgodność przebiegu praktyk z zakładanymi efektami uczenia się.

BKiP udostępnia oferty pracy oraz organizuje warsztaty kompetencyjne, mające na celu ułatwienie wejścia na rynek pracy zarówno studentom jak i absolwentom Uczelni. Pracownicy BKiP pomagają w przygotowaniu dokumentów aplikacyjnych oraz planowaniu kariery, a także promują targi pracy i kampanie dotyczące przedsiębiorczości. W Uczelni organizowane są też wykłady rozwojowe ("Wylęgarnia potencjału", „Co zgasiło mój ogień - historia o pewnym wypaleniu”, "Psychologiczne strategie wyznaczania i realizacji celów" oraz "Strategie radzenia sobie ze stresem i przeciwdziałaniu wypaleniu zawodowemu") będące odpowiedzią na aktualne potrzeby studentów w tym zakresie. W ramach wsparcia w zakresie przedsiębiorczości w 2017 roku zrealizowano także projekt „Przedsiębiorczość dla Artystów - Artyści na staż”.

Jednostka deklaruje wsparcie wszelkich przejawów studenckiej aktywności. Organizuje spotkania informacyjne dotyczące programu międzynarodowej mobilności studentów Erasmus+ oraz wspiera wymiany w ramach projektu. Na początku każdego roku akademickiego organizowane jest spotkanie z koordynatorem wymian, na którym studenci mogą zasięgnąć informacji odnośnie zasad uczestnictwa w programie Erasmus+. Takie wiadomości dostępne są również na stronie internetowej jednostki wraz z opisem całej procedury. W czasie spotkania ZO PKA ze studentami, ci przyznali, że są przez swoich kadrę dydaktyczną zachęcani do wszelkich programów wymiany studenckiej, w tym właśnie programu Erasmus+. W tym momencie żaden ze studentów ocenianego kierunku nie przebywa za granicą w ramach wymiany. Uczelnia nie uczestniczy w żadnym z programów krajowej mobilności studentów.

Uczelnia deklaruje wsparcie w zakresie studenckiej aktywności naukowej, jednak na wzornictwie nie funkcjonuje żadne koło naukowe. Studenci mają możliwość stworzenia portfolio zawodowego już w czasie studiów, do czego są zachęcani przez prowadzących przedmioty. Dzięki dokumentacji aktywności oraz najważniejszych osiągnięć takich jak wyróżnione projekty czy katalogi z wystawami stają się konkurencyjni na rynku pracy i mają większą szansę na zdobycie pracy w wyuczonym zawodzie.

Z raportu samooceny oraz informacji uzyskanych podczas spotkań wynika, że studenci posiadają swoich reprezentantów w radzie wydziału, przez których mogą zgłaszać swoje postulaty. Podczas rozmowy ZO PKA ze studentami ci zapytani o to, czy wiedzą kto reprezentuje ich w radzie odpowiedzieli, że nie ma takiej osoby. Dodatkowo, studenci wydziału artystycznego nie są

reprezentowani także w Senacie WSUS, w którym jedyny mandat studencki posiada przewodniczący Samorządu Studenckiego, co nie spełnia wymagań par. 10 ust. 1. Statutu WSUS – obowiązek 20 % przedstawicieli studentów w ogólnej liczbie członków Senatu. Komisje dyscyplinarne funkcjonują również bez reprezentantów z ramienia studentów ocenianego kierunku.

W Uczelni funkcjonuje samorząd studencki. W raporcie samooceny Uczelnia deklaruje wspieranie samorządu studenckiego poprzez stwarzanie miejsca do pracy (zapewnienie odpowiedniej infrastruktury) oraz finansowanie inicjatyw studenckich o charakterze kulturalnym, udziału w konferencjach czy wyjazdów przedstawicieli studentów. Podczas spotkania ZO ze studentami potwierdzono obecność wyżej wymienionego wsparcia. Samorząd wchodzi w skład komisji stypendialnej, do której typowany jest co roku 1 przedstawiciel z każdego wydziału. W szeregach Samorządu Studentów brakuje reprezentanta Wydziału Artystycznego. W czasie spotkania ZO PKA ze studentami okazało się, że wybór członków nastąpił w sposób niezgodny z Regulaminem Samorządu Studentów WSUS z 2002 roku, ponieważ wybory przeprowadzono wśród starostów lat różnych kierunków na zamkniętym spotkaniu, a nie wśród całej społeczności studenckiej WSUS. Na pytanie dlaczego tak się stało odpowiedziano, że było to uwarunkowane brakiem zainteresowania kandydowaniem innych przedstawicieli środowiska. Uczelnia nie motywuje studentów w sposób zadowalający do działalności w samorządzie studenckim. Z informacji zebranych podczas wizytacji wiadomo, że obecnie działalność Uczelnianej Rady Samorządu Studentów skupia się głównie na pomocy w organizacji praktyk zawodowych dla studentów prawa, w planach jest również organizacja prawniczych konferencji naukowych. Nie jest zasadne, aby tego typu organ, będący reprezentantem ogółu studentów wchodził w kompetencje innych komórek Uczelni jak np. BKiP czy działalność Studenckiego Koła Naukowego Prawników. Należałoby rozszerzyć działalność Samorządu Studentów o działania na rzecz całej społeczności akademickiej ograniczając te, za które odpowiedzialne są inne wyżej wymienione komórki. Znaczną rolę w funkcjonowaniu i usprawnianiu działalności samorządowej odgrywa prorektor właściwy do spraw studenckich, będący opiekunem i mentorem organu samorządu. To on powinien wspierać i motywować Samorząd Studencki do działań integrujących studencką brać bez wykluczania studentów Wydziału Artystycznego WSUS.

Uczelnia prowadzi fundusz pomocy materialnej. Studenci mają prawo ubiegać się o stypendium socjalne, dla osób z niepełnosprawnością, a dla studentów wyróżniających się dobrymi wynikami w nauce stypendium rektora dla najlepszych studentów. Uczelnia nie wysyła wniosków o stypendia ministerialne. Dostępne jest także systemowe wsparcie dla studentów wybitnych, takie jak finansowanie studiów dla laureatów konkursów organizowanych przez WSUS. Uczelnia z własnych środków finansowych tworzy fundusz przeznaczony na nagrody dla studentów wyróżniających się wynikami w nauce oraz zaangażowanych społecznie lub kulturalnie. Fundusz ten rokrocznie przyznaje kilka nagród zarówno swoim studentom w ramach konkursów, takich jak „FashionNight”, oraz funduje czesne przez cały okres studiów zwycięzcom konkursu dla młodzieży szkół średnich „Bursztynowy Guzik”. Studenci są stale informowani o przeglądach, festiwalach i konkursach zarówno w czasie zajęć poprzez pedagogów jak i za pośrednictwem BKiP. Dodatkowo, przyznaje się 5% rabatu na czesne dla zaangażowanych w sprawy uczelni starostów roku, co w ocenie studentów jest motywujące. Na początku każdego cyklu kształcenia studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych wybierają spośród wszystkich osób z roku osobę, która pośredniczy w kontakcie między nimi a Uczelnią.

Dla studentów znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej przewiduje się odroczenie terminu płatności czesnego, rozłożenie na dogodne raty oraz redukcję odsetek. Studenci mogą również ubiegać się o zapomogę. Cała procedura jest w pełni zrozumiała, informuje się o niej na spotkaniu organizacyjnym na 1 roku studiów a dziekanat służy pomocą przy wypełnianiu wszelkich wniosków i załączników. Przyznawanie świadczeń nadzoruje komisja stypendialna, w której skład wchodzi trzech członków z ramienia studentów. Zwyczajowo przyjęto, że Przewodniczący Samorządu Studenckiego wybiera po jednym przedstawicielu z każdego wydziału WSUS.

Na Uczelni prowadzone są okresowe oceny pracowników w postaci ankietyzacji. Studenci po zakończonym kursie akademickim mają możliwość wypowiedzi na temat programu zajęć, zasad zaliczenia oraz ogólnej oceny wykładowcy. Anonimowa ankieta składa się z 8 pytań, które poruszają zagadnienia takie jak koncepcja zajęć, merytoryczność oraz dobór odpowiedniej literatury, która ma na celu szersze rozwinięcie tematów poruszanych w czasie zajęć. Nie brakuje również pytań dotyczących kontaktu z pedagogiem oraz jego nastawienia zarówno do zajęć jak i do studentów. Uczestnicy kursu wyrażają swoją opinię poprzez cyfry od 1 ("zdecydowanie nie") do 5 ("zdecydowanie tak"). Na podstawie udostępnionej przez uczelnię dokumentacji wnioskuje się, że zwrotność ankiet jest powyżej przeciętnej.

Dodatkowo, absolwenci wraz z odbiorem dyplomu ukończenia studiów otrzymują tzw. ankietę absolwenta, z pomocą której mogą ocenić cały cykl kształcenia na kierunku wzornictwo, co daje jednostce szansę na weryfikację potencjalnych potrzeb absolwentów wzornictwa, a co za tym idzie rynku pracy.

Z uwagi na specyfikę kierunku przeprowadzane są również systematyczne badania systemu wsparcia poprzez rozmowy formalne z Władzami Jednostki czy opiekunami lat, a także nieformalne rozmowy studentów z wykładowcami. Jednostka w miarę możliwości na bieżąco podejmuje wszelkie działania naprawcze.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

Jednostka w sposób zadowalający wspiera studentów w procesie uczenia się. Z uwagi na małą liczbę studentów poszczególnych cykli kształcenia ocenianego kierunku oraz specyfikę formy kształcenia uczeń-mistrz nauczyciele akademicy podchodzą do studentów w sposób indywidualny, co sprzyja pracy twórczej młodych adeptów sztuki. Profesjonalna kadra oraz nowoczesny budynek spełniają oczekiwania względem osób z niepełnosprawnościami, ponadto jednostka stale monitoruje potrzeby studentów wymagających szczególnej uwagi. Studenci czują wsparcie oraz są motywowani przez pracowników dydaktycznych oraz administracyjnych w trakcie procesu uczenia się, ponieważ uczelnia inicjuje wiele działań, będących możliwością docenienia najbardziej aktywnych osób. Najlepsi z nich mogą wziąć udział w programach i funduszach, umożliwiających rozwój kompetencji oraz będących swoistą gratyfikacją za dotychczasowe osiągnięcia.

1. Jednostka nie zapewnia w sposób dostateczny informacji dotyczących praw i obowiązków studenta.

2. Studenci nie są informowani o przysługujących im prawach w zakresie uczestnictwa w pracy organów kolegialnych Uczelni oraz komisjach, w których powinni znajdować się przedstawiciele studenci.
3. Jednostka nie motywuje studentów ocenianego kierunku w sposób zadowalający do działań wyuczelnianej Radzie Samorządu Studenckiego ale nie dba również o przestrzeganie regulaminu Samorządu Studenckiego WSUS, który w sposób precyzyjny określa system ordynacji wyborczej.
4. Działalność samorządu studenckiego koncentruje się wokół o działania na rzecz niewielkiej społeczności akademickiej (studentów kierunku Prawo) wchodząc jednocześnie w kompetencje koła naukowego BKiP.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Należy zwiększyć świadomości studentów ocenianego kierunku w zakresie znajomości praw i obowiązków studenta.
2. Należy włączyć przedstawicieli studentów ocenianego kierunku w skład Rady Wydziału, Senatu, Komisji Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia i komisji dyscyplinarnych ds. studentów i nauczycieli akademickich.
3. Należy zwiększyć świadomość potrzeby funkcjonowania przedstawicieli studentów wizytowanego kierunku w Uczelnianej Radzie Samorządu Studenckiego.
4. Należy rozszerzyć działalność Samorządu Studentów o działania na rzecz całej społeczności akademickiej ograniczając te, za które odpowiedzialne są inne komórki.
5. W celu poprawy funkcjonowania i usprawnienia działalności samorządowej należy zwiększyć rolę opiekuna merytorycznego prorektora właściwego do spraw studenckich. To on powinien wspierać i motywować Samorząd Studencki do działań integrujących studencką brać bez wykluczania studentów Wydziału Artystycznego WSUS.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje o prowadzonym kierunku studiów, w tym programie studiów, zamieszczane są na stronie internetowej Uczelni, stronie Wydziału Artystycznego oraz w serwisie Biura Informacji Publicznej. Analiza materiałów pozwala na stwierdzenie nieprawidłowości w dostępie do publicznej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku wzornictwo. Zamieszczone informacje publiczne nie pozwalają stwierdzić o możliwości dostępu do nich przez osoby z niepełnosprawnością. Zespół Oceniający stwierdził o braku szczegółowych informacji i materiałów świadczących o tym, że Uczelnia dostosowała kształcenie na kierunku wzornictwo do aktualnie obowiązujących przepisów. Uczelnia nie zamieściła kompleksowych informacji dotyczących celów kształcenia w tym kompetencji oczekiwanych od kandydatów. Zamieszczone materiały nie uwzględniają w pełni celów stawianych

projektantom wzornictwa, w szczególności ścisłej współpracy z podmiotami zewnętrznymi. Warunki przyjęć na studia nie określają w pełni kwalifikacji kandydata na studia oraz nie uwzględniają terminarza procesu przyjęć na studia, jak również odpowiednich w tym zakresie stosownych uchwał Rad Wydziału i Senatu. Uczelnia nie określiła kompetencji wstępnych kandydata umożliwiających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Uczelnia nie uwzględniła kompleksowo warunków procesu dyplomowania. Ogólne informacje zawarte są jedynie w Regulaminie studiów WSUS. Tym samym, nie uwzględniono specyfiki przygotowania pracy dyplomowej, terminarza i charakteru pracy dyplomowej związanej ze specyfiką kierunku o profilu praktycznym. Uczelnia w informacji publicznej nie przedstawia kompleksowo programu studiów, opisu procesu nauczania i uczenia się w tym uznawania efektów uczenia uzyskiwanych w systemie szkolnictwa wyższego. Brakuje materiałów potwierdzających odniesienia do charakterystyk dla kwalifikacji na poziomie 6. i 7. Polskiej Rady Kwalifikacji. Podano wyłącznie programy studiów (zamieszczone po wizytacji), uwzględniające jedynie wykaz przedmiotów podstawowych i kierunkowych, listę specjalności, formę prowadzonych zajęć, liczbę godzin i punktów ECTS przyporządkowane do poszczególnych przedmiotów.

Uczelnia prowadzi i aktualizuje informacje o prowadzonych na Uczelni kierunkach studiach, w niewielkim zakresie jednak odnosi się do potrzeb różnych grup odbiorców (kandydatów na studia, studentów, pracodawców). Nie wskazuje w jaki sposób monitoruje i wykorzystuje warunki do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach i prowadzonym kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium niespełnione.

Uzasadnienie

1. Informacje o studiach na stronie Uczelni nie są w pełni dostępne dla jak najszerszego grona odbiorców, w tym nie gwarantują łatwości zapoznania się z nimi osobom z niepełnosprawnością.
2. Brakuje niezbędnych, szczegółowych informacji świadczących, że Uczelnia prowadzi kształcenie na kierunku wzornictwo o profilu praktycznym, a tym samym współpracuje z podmiotami zewnętrznymi w formie zaawansowanej.
3. Brak kompleksowych informacji dotyczących celów kształcenia, kompetencji oczekiwanych od kandydatów w procesie rekrutacji, kryteriów kwalifikacji kandydatów, terminarzu procesu przyjęć na studia.
4. Uczelnia nie zamieściła do publicznej informacji programu studiów w tym efektów uczenia się, opisu procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystyki systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia w tym uznawania tych efektów uczenia się w systemie szkolnictwa wyższego.
5. W publicznym dostępie do informacji brakuje materiałów potwierdzających odniesienia do charakterystyk dla kwalifikacji na poziomie 6. i 7. Polskiej Rady Kwalifikacji.
6. Brakuje kompleksowych zasad dyplomowania. Ogólne informacje zawarte są jedynie w Regulaminie studiów. Tym samym nie uwzględniono specyfiki przygotowania pracy dyplomowej, terminarza i charakteru pracy dyplomowej związanej ze specyfiką kierunku o profilu praktycznym, wzornictwo.

7. Brakuje monitorowania aktualności, rzetelności zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców (kandydatów na studia, studentów, pracodawców).
8. Nie wskazano, w jaki sposób wyniki współpracy z podmiotami społeczno-gospodarczymi są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach. Z podanych informacji o studiach nie wynika, że Uczelnia prowadzi ożywioną współpracę z podmiotami zewnętrznymi i stwarza im warunki do takiej współpracy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Uczelnia wyznaczyła zespół osób sprawujący nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem wzornictwo. Uczelnia w raporcie przedstawia, że w skład Komisji Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia wchodzi wykładowcy reprezentujący różne specjalności i prowadzący przedmioty związane z wzornictwem, architekturą wnętrz i malarstwem oraz pracownik administracyjny zatrudniony na stanowisku kierownika toku studiów artystycznych. ZO stwierdził w tym zakresie nieprawidłowości. Brakuje w tym gronie osób – zarówno przedstawicieli studentów, jak również przedstawicieli pracodawców – które powinny mieć wpływ na kształtowanie i doskonalenie jakości kształcenia na kierunku wzornictwo. Nie można również stwierdzić, w jaki sposób i w jakim zakresie zespół ten dba o doskonalenie jakości na ocenianym kierunku. Brakuje w tym zakresie materiałów potwierdzających systematyczną ocenę programu studiów, która jest oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji. Brakuje w tym zakresie odpowiednich procedur, harmonogramu spotkań i weryfikacji podejmowanych działań. Nie można również stwierdzić, czy zatwierdzane zmiany oraz wycofywanie programu studiów jest dokonywane w sposób formalny. Z przedstawionych na stronie Wydziału Artystycznego informacji wynika, że wsparciem i współpracą z podmiotami zewnętrznymi zajmuje się Zespół ds. Współpracy z Podmiotami Zewnętrznymi. Podczas wizytacji ZO PKA stwierdził, że współpraca ta jest bardzo skromna. Brakuje również potwierdzenia tych informacji, jak również materiałów potwierdzających jakie są procedury i wyniki współpracy z podmiotami zewnętrznymi tego zespołu. ZO stwierdził również brak materiałów potwierdzających, że Uczelnia na kierunku wzornictwo prowadzi systematyczną ocenę programu studiów obejmującą co najmniej efekty uczenia się oraz prowadzi analizę wniosków dotyczących zgodności z potrzebami rynku pracy. Brakuje również szczegółowych materiałów potwierdzających, że w systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) oraz interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku). Tym samym nie można stwierdzić,

że przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów a wnioski wykorzystywane są do ustawicznego doskonalenia programu studiów. Jakość kształcenia na kierunku wzornictwo poddawana jest cyklicznej zewnętrznej ocenie. Temu celowi służą wystawy i prezentacje prac projektowych poza siedzibą uczelni, jak również przeglądy końcoworoczne. W ocenie ZO PKA działalność ta jest bardzo skromna, tym samym ZO PKA rekomenduje zwiększenie aktywności oceny zewnętrznej kierunku do doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo.

Uzasadnienie

1. Uczelnia formalnie wyznaczyła zespół osób sprawujący nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny na kierunkiem wzornictwo: Komisję Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Nie ma jednak potwierdzenia, że zespół ten formalnie stosuje zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. W zespole brakuje studentów i przedstawicieli pracodawców, którzy powinni mieć istotny wpływ na kształtowanie jakości kierunku wzornictwo.
2. Brakuje oficjalnie przyjętych procedur w ramach których dokonywane jest formalne zatwierdzanie i wycofywanie programu studiów.
3. Brakuje szczegółowych materiałów potwierdzających, że w systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) oraz interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku).
4. W ocenie ZO PKA jakość kształcenia poddawana zewnętrznej ocenie jest bardzo skromna. Tym samym ZO PKA rekomenduje zwiększenie aktywności oceny zewnętrznej kierunku do doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Uwzględnić w Komisji Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia przedstawicieli studentów i pracodawców.
2. Przygotować procedury mające na celu systematyczną ocenę programu studiów i ich zgodności z potrzebami rynku pracy.
3. Wdrożyć i dokonywać systematycznych przeglądów programu studiów a wnioski wykorzystywać do jego doskonalenia. Uwzględnić w systematycznej ocenie interesariuszy wewnętrznych (kadrę prowadzącą kształcenie, studentów, interesariuszy zewnętrznych).
4. Podjąć przez Uczelnię skuteczne działania pro jakościowe w celu zapobiegania powstaniu zdiagnozowanych błędów i nieprawidłowości w przyszłości.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Kierunek po raz pierwszy poddany ocenie programowej w aktualnym stanie prawnym.

Przewodnicząca zespołu oceniającego

prof. dr hab. Urszula Ślusarczyk

Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil praktyczny

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunku jest przyporządkowany, normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.4

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w

art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają

systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl